

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Neuvosto	
95/C 281/01	Neuvoston 10 päivänä heinäkuuta 1995 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 15/95 neuvoston päätöksen tekemiseksi Euroopan audiovisuaalisen ohjelmateollisuuden ammattilaisten koulutusohjelmien täytäntöönpanosta (Media II -koulutus) tehdyn neuvoston päätöksen hyväksymisestä	1
95/C 281/02	Neuvoston 10 päivänä heinäkuuta 1995 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 16/95 Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen tekemiseksi taide- ja kulttuuritoimintaa koskevasta Euroopan laajuisesta tukiohjelmasta (Kaleidoskooppi)	10
95/C 281/03	Neuvoston 12 päivänä heinäkuuta 1995 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 17/95 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta puhelintoimintaan	19
95/C 281/04	Neuvoston 24 päivänä heinäkuuta 1995 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 18/95 neuvoston direktiivin antamiseksi työntekijöiden työssään käyttämille työvälineille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista annetun direktiivin 89/655/ETY muuttamisesta	41

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

Neuvoston 10 päivänä heinäkuuta 1995 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 15/95,

Euroopan audiovisuaalisen ohjelmateollisuuden ammattilaisten koulutusohjelmien täytäntöönpanosta (*Media II* -koulutus) tehdyn neuvoston päätöksen hyväksymisestä

(95/C 281/01)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsoo, että

- 1) Brysselissä 10 ja 11 päivänä joulukuuta 1993 kokoontunut Eurooppa-neuvosto on ottanut huomioon valkoisen kirjan "Kilpailukyky, kasvu ja työllisyys" Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden toiminnan viitteenä; valkoinen kirja kannattaa sellaista teollisen kehityksen suuntausta, joka perustuu yleismaailmalliseen kilpailuun, kasvun ja työllisyyden osatekijään, ja toteaa erityisesti 7 luvussa tarpeen mukauttaa ammattitaito teollisiin ja teknologisiin muutoksiin.
- 2) Korfulla 24 ja 25 päivänä kesäkuuta 1994 kokoontunut Eurooppa-neuvosto on ottanut huomioon Bangemannin työryhmän kertomuksen "Eurooppa ja maailmanlaajuinen tietoyhteiskunta — suosituksia Eurooppa-neuvostolle", jossa tunnustetaan erityises-

ti audiovisuaalisen teollisuuden ohjelmien sisällön strateginen merkitys,

- 3) neuvosto (teollisuus/televiestintä) on kokouksessaan 28 päivänä syyskuuta 1994 ottanut myönteisesti vastaan komission 19 päivänä heinäkuuta 1994 antaman tiedonannon "Kohti Euroopan tietoyhteiskuntaa: toimintasuunnitelma" ja korostanut tarvetta parantaa eurooppalaisen audiovisuaalisen teollisuuden kilpailukykyä,
- 4) neuvosto on pannut merkille komission 1 päivänä syyskuuta 1994 antaman tiedonannon "Euroopan unionin teollisuuden kilpailupolitiikka", joka osoittaa teknologian, tuotteiden ja ohjelmien (erityisesti audiovisuaalisten) kehitysnäkymien läheisen yhteyden palveluiden sekä liitännäisverkkojen kehitysnäkömiin ja muistuttaa tarpeesta nostaa inhimillisten voimavarojen koulutuksen tasoa eurooppalaisen teollisuuden kilpailukykyyn varmistamiseksi,
- 5) neuvosto on ottanut huomioon 17 päivänä kesäkuuta 1994 vihreän kirjan "Audiovisuaalisia ohjelmia tuottavan teollisuuden kehittämisen strategiset vaihtoehdot",
- 6) komissio on kuullut alan ammattilaisia vihreässä kirjassa esitellyistä vaihtoehdoista erityisesti järjestämällä "Euroopan audiovisuaalikonferenssin" Brysselissä 30 päivästä kesäkuuta 2 päivään heinäkuuta 1994; tämän kuulemisen tuloksena kävi ilmi, että on olemassa suurta tarvetta eurooppalaisen audiovisuaalisen teollisuuden voimistettulle tukiohjelmalle, erityisesti koulutuksen alalla,
- 7) Euroopan parlamentti on "Euroopan audiovisuaalikonferenssia" valmistellessaan tarkastellut toukokuun 6 päivänä 1994 antamassaan päätöslauselmassa⁽⁴⁾ audiovisuaalisen alan ongelmia neuvoston

⁽¹⁾ EYVL N:o C 108, 29.4.1995, s. 4⁽²⁾ Lausunto annettu ... (sitä ei ole vielä julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*).⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 16 päivänä kesäkuuta 1995 (sitä ei ole vielä julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu ... (sitä ei ole vielä julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*) ja Euroopan parlamentin päätös tehty ... (sitä ei ole vielä julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*).⁽⁴⁾ EYVL N:o C 205, 25.7.1994, s. 561

- 3 päivänä lokakuuta 1989 antaman direktiivin 89/552/ETY⁽¹⁾ mukaisesti, jolla pyritään yhteensovittamaan eräitä jäsenvaltioiden kuvanlähetystoiminnan ("Televisio ilman rajoja") harjoittamista koskevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, ja arvioinut, että ne etusijalle asetettavat seikat, jotka määriteltiin erityisesti Media-ohjelman muutoksista käydyssä keskustelun aikana, toisin sanoen rahoitus, jäljentäminen, levitys ja koulutus, ovat olennaisia tavoitteita järjestelmällisiä ja lujia eurooppalaisia verkkoja hahmoteltaessa,
- 8) talous- ja sosiaalikomitea on 14 päivänä syyskuuta 1994 antanut lausunnon vihreästä kirjasta ja arvioinut, että Median kaltaisilla eurooppalaisissa mittakaavassa laadituilla ohjelmilla voisi olla myönteinen vaikutus eurooppalaisten ohjelmien rakenteen ja eurooppalaisten tuotantokeinojen kehitykseen,
- 9) komissio on pannut täytäntöön neuvoston 21 päivänä joulukuuta 1990 tehdyllä päätöksellä 90/685/ETY hyväksytyt toimintaohjelman Euroopan audiovisuaalisen teollisuuden kehittämisen edistämiseksi (Media) (1991—1995), joka koskee toimintaohjelman toteuttamista Euroopan audiovisuaalisen teollisuuden kehittämisen edistämiseksi (Media) (1991—1995)⁽²⁾ ja johon kuuluvat erityisesti Euroopan audiovisuaalisten teosten kehittämisen ja levityksen tukemiseen tarkoitetut toiminnot,
- 10) tutustuttuaan komission 23 päivänä heinäkuuta 1993 antamaan tiedonantoon, joka koski Media-ohjelmasta kaksi vuotta sen täytäntöönpanon jälkeen laadittua arviointikertomusta, neuvosto totesi kokouksessaan 5 päivänä marraskuuta 1993, että oli aiheellista tutkia sellaisia toimenpiteitä, jotka olisivat tarpeen Media II -ohjelman käynnistämiseksi vuoden 1995 jälkeen,
- 11) Eurooppa-neuvosto kehotti Essenissä 9 ja 10 päivänä joulukuuta 1994 pidetyssä kokouksessaan komissiota tekemään ehdotuksia uutta Media-ohjelmaa varten,
- 12) neuvosto on 6 päivänä joulukuuta 1994 tehnyt päätöksen 94/819/EY⁽³⁾, jolla perustettiin toimintaohjelma "Leonardo da Vinci" Euroopan yhteisön ammattikoulutuspolitiikan toteuttamiseksi; edellä mainitun päätöksen 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, että komissio huolehtii mainitun ohjelman ja yhteisön muiden koulutusalan toimenpiteiden kokonaisuuden johdonmukaisuudesta,
- 13) on aiheellista varmistaa asianmukainen toimintojen yhteensovitus ammattikoulutukseen liittyvän toiminnan kanssa, joka toteutetaan rakennerahastojen tavoitteiden yhteydessä,
- 14) perustamissopimuksen 128 artiklan 4 kohdan mukaisesti yhteisö ottaa kulttuuriin liittyvät näkökohdat huomioon muiden mainitun sopimuksen määräysten mukaisessa toiminnassaan; on siis aiheellista valvoa, että tähän ohjelmaan osallistuminen heijastaa Euroopan kulttuurien monimuotoisuutta,
- 15) on välttämätöntä ottaa huomioon audiovisuaalisen alan kulttuuriin liittyvät näkökohdat,
- 16) eurooppalaisten audiovisuaalisten markkinoiden syntyminen edellyttää markkinoiden uusiin ulottuvuuksiin mukautettua ammattitaitoa erityisesti audiovisuaalisen alan taloudellisen ja kaupallisen hallinnon osalta ja uuden teknologian käyttämisen osalta ohjelmien luomisvaiheessa, kehityksessä, tuotannossa ja levityksessä,
- 17) on aiheellista huolehtia, että ammattilaisilla on pätevyys, joka antaa heille mahdollisuuden mahdollisimman laajasti hyödyntää markkinoita ja erityisesti niiden eurooppalaista ulottuvuutta ja audiovisuaalisia ohjelmia sekä kannustaa heidät tuottamaan markkinoiden vaatimuksia vastaavia hankkeita,
- 18) on aiheellista vahvistaa eurooppalaisen audiovisuaalisen perinnön hyödyntämistä ja vastata ohjelma-markkinoiden vaatimuksiin tällä alalla,
- 19) ammattilaisten alkukoulutukseen on sisällyttävä talouden tai teknologian alan välttämättömät aiheet ja että näiden alojen nopea kehitys tekee toiminnot ammatillisen jatkokoulutuksen alalla erityisen tarpeelliseksi,
- 20) on aiheellista kannustaa ammatillisten koulutuskeskusten verkostumista taitotiedon vaihdon helpottamiseksi ja itsenäisten koulutusyksiköiden luomiseksi eurooppalaisella tasolla,
- 21) ammatillisen koulutuksen tukemisessa on otettava huomioon rakenteelliset tavoitteet, kuten luomisen voimavarojen ja tuotannon kehittäminen sellaisissa maissa tai sellaisilla alueilla, joiden audiovisuaaliset tuotantomahdollisuudet ovat vähäisiä ja/tai jotka ovat kooltaan tai kielialueeltaan vähäisiä, ja/tai itsenäisen tuotantolohkon ja erityisesti pienten ja keski suurten yritysten kehittäminen (pk-yritykset),
- 22) mahdollisuuksien yhdenvertaisuus on Euroopan unionin politiikan peruserä, joka on otettava huomioon tämän ohjelman täytäntöön panemisessa,
- 23) tähän päätökseen on sisällytetty tämän ohjelman koko keston ajaksi Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 6 päivänä maaliskuuta 1995 antaman julistuksen 2 kohdan mukaiset rahoituspuitteet, ilman että tämä vaikuttaa perustamissopimuksessa määritellyyn budjettivallan käyttäjän toimivaltaan,
- 24) läheisyysperiaatetta noudattaen yhteisön toiminnan on tuettava ja täydennettävä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten toimintaa,

⁽¹⁾ EYVL N:o L 298, 17.10.1989, s. 23

⁽²⁾ EYVL N:o L 380, 31.12.1990, s. 37

⁽³⁾ EYVL N:o L 340, 29.12.1994, s. 8

- 25) kaikki tässä ohjelmassa säädetty toimenpiteet suuntaavat ylikansallisen yhteistyön tavoitteeseen, joka tuo lisäarvon jäsenvaltioiden tai ammattikoulutuksen tekijöiden toimiin, edellä mainitun läheisyysperiaatteen kunnioittamiseksi,
- 26) olisi jatkettava ja voimistettava Media-ohjelman avaamista Keski- ja Itä-Euroopan assosioitujen maiden (KIE-maat) osallistumiselle, näiden maiden kanssa tehtyihin tai tehtävien yhteisön ohjelmiin osallistumista koskevien assosiointisopimusten lisäpöytäkirjoissa vahvistettujen ehtojen mukaisesti, sekä Kyproksen, Maltan ja ETA-sopimuksen tehneiden EFTA-maiden osallistumiselle lisämäärärahojen pohjalta, samojen sääntöjen mukaan, joita sovelletaan EFTA-maihin, näiden maiden kanssa sovittavien menettelyjen mukaisesti; lisäksi tämä ohjelma olisi avartava yhteistyölle muiden sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka ovat tehneet audiovisuaalista alaa koskevia lausekkeita sisältäviä sopimuksia; tämän osallistumisen tai tämän yhteistyön yksityiskohtaiset säännöt olisi vahvistettava asianomaisten osapuolten välillä asian tullessa ajankohtaiseksi, ja
- 27) olisi myönnettävä yhteisön tuki etukäteen tehdyn arvioinnin ja jälkikäteen tehtävän seurannan ja arvioinnin pohjalta,

sesti jatkokoulutusta — niin, että he saavat ne tiedot ja taidot, jotka ovat tarpeen otettaessa huomioon Euroopan sekä muut markkinat erityisesti seuraavilla aloilla:

- taloudellinen ja kaupallinen hallinto, lainsäädännökset mukaan lukien,
- uuden teknologian käyttö ja kehittäminen lisäarvoaan huomattavien kaupallisten ja taiteellisten ohjelmien tuottamiseksi.

Tuettaessa yritysten ja hankkeiden kehittämistä (uudet ohjelmat tai audiovisuaalisen perinnön hyödyntäminen) sekä yhteistä yrittäjätoimintaa otetaan tässä tavoitteessa huomioon kansallisten rajojen ylittäminen;

- 2) Yhteistyön ja taitotiedon vaihdon kehittäminen niiden osapuolten välillä, joita koulutus koskee: koulutuslaitokset, ammatillinen ala ja yritykset.

Edellä johdantokappaleen 1 ja 2 alakohdassa määritettyjen tavoitteiden toteuttamiseksi on kiinnitettävä erityistä huomiota sellaisten maiden tai alueiden, joilla on vähäiset tuotantomahdollisuudet ja/tai joiden kielialue tai pinta-ala on pieni, erityistarpeisiin sekä riippumattoman eurooppalaisen, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten tuotanto- ja jakelualan kehittämiseen (pk-yritykset).

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

3 artikla

1 artikla

Tällä päätöksellä hyväksytään 1 päivästä tammikuuta 1996 31 päivään joulukuuta 2000 viiden vuoden ajanjaksoksi ammatillinen koulutusohjelma (jäljempänä ”ohjelma”). Tämän ohjelman tarkoituksena on jäsenvaltioiden toimenpiteitä tukien ja täydentäen — jäsenvaltioiden lakien ja asetusten yhdenmukaistamista lukuun ottamatta — ja pitäen täysin arvossa jäsenvaltioiden vastuuta ammatillisen koulutuksen sisällöstä ja järjestämisestä sekä näiden maiden ja alueiden kulttuurien monimuotoisuudesta antaa audiovisuaalisen alan ammatillisille sellaiset pätevyudet, joiden avulla heidän on mahdollista täysin hyödyntää markkinoiden eurooppalaisesta ulottuvuutta ja uutta teknologiaa.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa esitetystä yhteydestä ohjelman tavoitteet ovat seuraavat:

- 1) Alan teollisuuden tarpeiden tyydyttäminen ja sen kilpailukyvyen edistäminen parantamalla audiovisuaalisen alan ammattilaisten koulutusta — perus- ja erityi-

Niiden, jotka saavat yhteisön tukea ja osallistuvat liitteessä määritellyn toiminnan toteuttamiseen, on osallistuttava huomattavassa määrin rahoitukseen (vähintään 50 prosenttia). Asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa tämä osuus voi olla alimmillaan 25 prosenttia.

Yhteisön rahoitusosuus määritellään kunkin suunnitellun toimintamuodon kustannusten ja luonteen mukaan.

Viitteellinen rahoitusmäärä tämän ohjelman toteuttamiseksi 1 artiklassa tarkoitettuna ajanjaksona on 45 miljonnaa ecua.

Budjettivallan käyttäjä myöntää vuosittaiset määrärahat rahoitusnäkyvien asettamissa rajoissa.

4 artikla

1. Komissio vastaa ohjelman toteuttamisesta liitteessä esitettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Tässä tehtävässä komissiota avustaa komitea, jossa on kaksi edustajaa kustakin jäsenvaltiosta ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komission edustaja tekee komitealle lausuntoa varten ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä, jotka koskevat:

- yksityiskohtaisia sääntöjä liitteessä määriteltyjen toimintojen toteuttamisesta;
- ehdotuspyyntöjen sisältöä, hankkeiden hyväksymis- ja valintaperusteiden ja -menettelyjen määrittelyä sekä välittävien järjestöjen lopullista valintaa;
- ohjelman vuosittaista sisäistä painotusta koskevia kysymyksiä;
- toimintojen seuranta ja arviointia koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä.

Lisäksi komission edustaja antaa komitealle lausuntoa varten tutkittavaksi kaikki yhteisön määrärahat, jotka ylittävät 200 000 ecua vuotta kohti; komitea voi tarkistaa rajaa saatujen kokemusten perusteella.

3. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa:

- komissio lykkää päättämiensä toimenpiteiden soveltamista kahdella kuukaudella.
- neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin edellisessä kohdassa tarkoitettun ajan kuluessa.

4. Komissio voi kuulla komiteaa missä tahansa muussa tämän ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa asiassa.

Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.

Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komissio ottaa, niin suurelta osin kuin mahdollista, huomioon komitean lausunnon. Se ilmoittaa komitealle, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

Komission edustaja ilmoittaa komitealle hyvissä ajoin ja säännöllisesti tämän ohjelman puitteissa myönnetystä rahoituksesta (määrät, kesto, painotus, tuen saajat).

5 artikla

Tähän ohjelmaan voivat osallistua assosioituneet Keski- ja Itä-Euroopan maat (KIE-maat) näiden maiden kanssa tehtyjen tai tehtävien assosiointisopimusten yhteisön ohjelmiin osallistumista koskevista lisäpöytäkirjoissa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

Kypros, Malta ja ETA-sopimuksen osapuolina olevat EFTA-valtiot voivat osallistua tähän ohjelmaan lisämäärärahojen pohjalta EFTA-maihin sovellettavien sääntöjen mukaisesti näiden maiden kanssa sovittavia menettelyjä noudattaen.

Ohjelma tarjoaa myös mahdollisuuden yhteistyöhön sellaisten muiden kolmansien maiden kanssa, jotka ovat tehneet audiovisuaalista alaa koskevia lausekkeitä sisältäviä yhteistyösopimuksia.

Tällaista osallistumista tai yhteistyötä koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan aikanaan niiden osapuolten kesken, joita asia koskee.

6 artikla

1. Komissio takaa, että päätöksessä tarkoitettua toiminnasta suoritetaan ennakoarviointi, seuranta ja jälkiarviointi.

2. Valitut tuensaajat antavat vuosittain komissiolle kertomuksen.

3. Hankkeiden toteuttamisen päätteeksi komissio arvioi hankkeiden toteutustapaa sekä niiden toteutuksen vaikutusta selvittääkseen, onko alun perin asetetut tavoitteet saavutettu.

4. Kahden vuoden ja kuuden kuukauden kuluttua ohjelman täytäntöönpanosta ja kuuden kuukauden kuluessa tämän ajanjakson päättymisestä komissio, pantuaan asian vireille komiteassa 4 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla, esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja talous- ja sosiaalikomitealle saavutetuista tuloksista arviointikertomuksen, johon on tarvittaessa liitetty kaikki ohjelman tarkistamiseksi suoritettavat toimenpiteet.

5. Ohjelman toteuttamisen päätteeksi komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen ohjelman toteuttamisesta ja tuloksista.

Tehty . . .

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

LIITE

1 TOTEUTETTAVAT TOIMENPITEET

Ohjelman tarkoituksena on tehdä alan ammattilaisille mahdolliseksi mukautua audiovisuaalisen alan markkinoihin, erityisesti Euroopan markkinoihin, edistämällä koulutusta taloudellisen ja kaupallisen hallinnon, lainsäädännön sekä uuden teknologian alalla (Euroopan elokuvaperinnön ja audiovisuaalisen perinnön säilyttäminen ja hyödyntäminen mukaan lukien).

Ehdotetut toimenpiteet soveltuvat perus- ja erityisesti jatkokoulutukseen.

1.1 Taloudellisen ja kaupallisen hallinnon koulutus

Tämän koulutuksen tarkoituksena on kehittää alan ammattilaisten kykyä ymmärtää ja käyttää eurooppalaisuutta audiovisuaalisten ohjelmien kehittämisen, tuotannon ja jakelun/levityksen aloilla.

Ehdotetut toimenpiteet ovat:

- edistää hallinnollisen koulutuksen moduuleiden kehittelyä ja ajanmukaistamista jäsenvaltioiden toimintoja täydentäen;
- kannustaa näiden koulutusmoduuleiden sovittamista koulutuslaitosten, ammattialan ja yritysten toteuttamiin koulutusohjelmiin;
- verkostoida koulutustoimintaa, helpottaa opiskelijoiden/ammattilaisten vaihtoa apurahoja myöntämällä, järjestämällä harjoittelujaksoja muissa jäsenvaltioissa toimivissa yrityksissä ja edistämällä kouluttajien koulutusta ja erityisesti etäopetusta, edistämällä vaihtoa ja kumppanuutta sellaisten maiden ja alueiden välillä, joilla on vähäiset tuotantomahdollisuudet ja/tai joiden kielialue tai pinta-ala on pieni.

1.2 Uutta teknologiaa koskeva koulutus

Tämän koulutuksen tarkoituksena on kehittää ammattilaisten kykyä käyttää pitkälle kehitettyä luovaa tekniikkaa erityisesti animaation, infografian, multimedian ja interaktiivisuuden aloilla.

Ehdotetut toimenpiteet ovat:

- edistää audiovisuaalisen alan uuden teknologian koulutuksen moduuleiden kehittelyä ja ajanmukaistamista jäsenvaltioiden toimintoja täydentäen;
- kannustaa näiden koulutuksen moduuleiden sovittamista koulutuslaitosten, ammattialan ja yritysten toteuttamiin koulutusohjelmiin;
- verkostoida koulutustoimintaa, helpottaa kouluttajien ja opiskelijoiden/ammattilaisten vaihtoa apurahoja myöntämällä, järjestämällä harjoittelujaksoja muissa jäsenvaltioissa toimivissa yrityksissä ja edistämällä kouluttajien koulutusta ja erityisesti etäopetusta, edistämällä vaihtoa ja kumppanuutta sellaisten maiden ja alueiden välillä, joilla on vähäiset tuotantomahdollisuudet ja/tai joiden kielialue tai pinta-ala on pieni.

2 TÄYTÄNTÖÖNPANOMENETTELY**2.1 Toimintatapa**

Ohjelman toteuttamiseksi komissio toimii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Komissio kuulee myös osapuolia, joita asia koskee. Se pitää huolen siitä, että ohjelmaan osallistuvien ammattilaisten jakauma kuvastaa tasapuolisesti Euroopan sivistyksellistä monimuotoisuutta.

Komissio kannustaa koulutuslaitosten, ammattialan ja yritysten yhteistyötä moduulien suunnittelijoiden kanssa moduulien kehittelystä alkaen.

Komissio helpottaa harjoittelijoiden vastaanottoa, erityisesti niiden, jotka tulevat maista ja alueilta, joilla on vähäiset tuotantomahdollisuudet ja/tai joiden kielialue tai pinta-ala on pieni.

2.2 Yhteisön rahoitusosuus

Yhteisön antamien varojen on tarkoitus toimia kannustimina kansallisille osapuolille, jotta ne täydentäisivät olemassa olevia koulutusmuotoja hallintoa ja uutta teknologiaa koskevilla moduuleilla.

Yhteisön rahoitusosuus, joka on enintään 50 prosenttia (asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa enintään 75 prosenttia) koulutuksen kokonaiskustannuksista, sijoittuu julkisten ja/tai yksityisten osapuolten kanssa toteutettavan yhteisen rahoituksen puitteisiin.

Edellä 4 kohdassa esitettyä menettelyä käytetään:

- määritettäessä kullekin liitteen 1.1 ja 1.2 kohtaan merkitylle toimintatypille myönnettävää rahoitusta, ja
- määritettäessä yhteisön rahoitusosuutta ehdotuspyyntöjen jälkeen valittujen eri hankkeiden kustannusten osalta.

Moduulien suunnittelijat ja niitä toteuttavat koulutuskeskukset valitaan tarjouspyyntöjen perusteella.

2.3 Soveltaminen

Komissio panee ohjelman täytäntöön tämän päätöksen 4 artiklan menettelyn mukaisesti.

2.3.1 Ohjelman toteuttamista varten, erityisesti hankkeiden teknisen valinnan, ohjelman rahoitusta saavien hankkeiden seurannan ja arvioinnin osalta, komissio huolehtii siitä, että se hyödyntää audiovisuaalisen alan tunnustettujen asiantuntijoiden pätevyyttä ammatillisen koulutuksen alalla.

Komissio voi tarvittaessa käyttää tätä varten välittäviä järjestöjä, jotka antavat sille ammatillisen asiantuntemuksensa perusteella teknistä apuaan ja tekevät tuen saajien valintaa koskevia ehdotuksia, tämän kuitenkaan rajoittamatta muita valintaa koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä. Nämä järjestöt valitaan ehdotuspyynnön ja 4 artiklan 2 kohdassa esitetyn menettelyn mukaisesti.

Komissio varmistaa ohjelman mukaista rahoitusta saavien lopullisen valinnan 4 artiklan 2 kohdan määräysten mukaisesti.

Lisäksi komissio ja jäsenvaltiot järjestävät ohjelman toteutuksessa hyödyllisten tietojen keskinäisen vaihdon ja toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, erityisesti Media-desk-toimintaa jatkamalla, ohjelman edistämisen varmistamiseksi ja kannustaakseen ammatillaisia osallistumaan mahdollisimman laajasti näihin toimintoihin ja varmistaakseen pysyvän yhteyden jäsenvaltioiden eri tukilaitosten välillä, jotta tämän ohjelman toiminnat ja kansalliset tukitoimenpiteet täydentäisivät toisiaan.

EHDOTUS NEUVOSTON PERUSTELUIKSI

I. JOHDANTO

1. Komissio esitti 28 päivänä helmikuuta 1995 ehdotuksensa päätökseksi⁽¹⁾ Euroopan audiovisuaalisten ohjelmien teollisuuden ammattilaisten koulutusohjelman täytäntöönpanosta (Media II -koulutus).
2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 16 päivänä kesäkuuta 1995 ja talous- ja sosiaalikomitea 5 päivänä heinäkuuta 1995⁽²⁾.
3. Komissio esitti muutetun ehdotuksen parlamentin lausunnon huomioon ottamiseksi⁽²⁾.
4. Neuvosto vahvisti 10 päivänä heinäkuuta 1995 yhteisen kantansa perustamissopimuksen 189 c artiklan mukaisesti.

II. EHDOTUKSEN TAVOITE

Euroopan audiovisuaalisten ohjelmien teollisuuden ammattilaisten koulutusohjelman tarkoituksena on vastata teollisuuden tarpeisiin ja edistää teollisuuden kilpailukykyä parantamalla audiovisuaalisen alan ammattilaisten peruskoulutusta ja erityisesti jatkokoulutusta sekä uusien teknologioiden kehittämistä, jotta heidän on mahdollista täysin hyötyä markkinoiden eurooppalaisesta ulottuvuudesta ja uusien teknologioiden käytöstä.

III. YHTEISEN KANNAN TARKASTELU

2.1 Neuvoston komission ehdotukseen tekemät muutokset

Tärkeimmät neuvoston komission ehdotukseen tekemät muutokset koskevat seuraavia asioita:

a) *Rahoitus*

- i) Viitteellisen rahoitusmäärän merkitseminen artikloihin (3 artiklan kolmas ja neljäs alakohta)

Neuvosto merkitsi uuteen 3 artiklan kolmanteen alakohtaan viitteellisen rahoitusmäärän ohjelman toteuttamiseksi tarkoitetulle ajanjaksolle sekä johdanto-osan kappaleen, jossa viitataan tässä yhteydessä rahoitusmääräysten merkitsemisestä säädöksiin 6 päivänä maaliskuuta 1995 annettuun Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission lausumaan.

- ii) Määrä (3 artiklan kolmas alakohta)

Edellä mainittuun 3 artiklaan merkitty viitteellinen rahoitusmäärä on 45 miljoonaa ecua.

Tämä määrä on hyväksyttävä, tasapainoinen ratkaisu ohjelman tukemista koskevan toiveen, joka saa neuvoston yksimielisen tuen, ja budjettikurin vaatimusten huomioon ottamisen tarpeen välillä.

b) *Komitologia* (4 artikla)

Sovittaakseen yhteen tarpeen ohjelman hallinnan joustavuudesta sekä tarpeen saada jäsenvaltiot osallistumaan entistä aktiivisemmin tiettyihin tärkeisiin päätök-

⁽¹⁾ EYVL N:o C 108, 29.4.1995, s. 4

⁽²⁾ Sitä ei ole vielä julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

siin neuvosto valitsi komitean, jonka toimivaltuuksia käytetään aiheista riippuen joko hallintokomitean menettelyn tai neuvoa-antavan komitean menettelyn mukaisesti. Neuvosto on huolehtinut siitä, että tämä ratkaisu on täysin komitologiaa koskevien sääntöjen mukainen.

c) *Kolmansien maiden osallistuminen* (5 artikla)

Neuvosto piti toivottavana, että tämä ohjelma antaa 5 artiklassa vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti mahdollisuuden assosioituneiden Keski- ja Itä-Euroopan maiden (KIE-maat), Kyproksen, Maltan ja ETA-sopimuksessa osapuolina olevien EFTA-maiden sekä muiden audiovisuaalista alaa koskevia lausekkeitä sisältäviä yhteistyösopimuksia tehneiden kolmansien maiden osallistumiseen.

d) *Valvontajärjestelmän tehostaminen* (6 artikla)

Neuvosto piti tarpeellisena sisällyttää päätöstekstiin joukon toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on entisestään vahvistaa ohjelmassa tarkoitettujen toimintojen seuranta ja valvontaa. Komissio suorittaa tässä päätöksessä tarkoitettujen toimintojen ennakoarvioinnin, seurannan ja jälkivalvonnan; valittujen tuensaajien on tässä yhteydessä annettava vuosikertomus komissiolle.

Komissio esittää puolivälin tilanneselvityksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja talous- ja sosiaalikomitealle, ja neuvosto on edellyttänyt, että tällä päätöksellä perustettu komitea osallistuu tähän menettelyyn. Nämä toimenpiteet liittyvät neuvoston haluun taata samalla sekä entistä suurempi avoimuus ohjelman toteutuksessa että toissijaisuusperiaatteen noudattaminen.

2.2 Euroopan parlamentin muutokset

I. *Komission hyväksymät muutokset*

Neuvosto hyväksyi tekstin osalta, osittain tai erilaisin muotoiluoin, kaikki Euroopan parlamentin muutokset, jotka komissio oli hyväksynyt sellaisinaan tai sisältönsä osalta.

- muutos n:o 1 (johdanto-osan 15 kappale)
- muutos n:o 3 (johdanto-osan 23 kappale)
- muutos n:o 4 (johdanto-osan 24 kappale)
- muutos n:o 8 (jo 1 artiklassa huomioon otettu seikka)
- muutos n:o 9 (jo 1 artiklassa huomioon otettu seikka)
- muutos n:o 10 (hyväksytty periaatteessa liitteen 1.1 kohdan viimeisessä alakohdassa)
- muutos n:o 11 (hyväksytty periaatteessa 2 artiklan 2 kohdassa)
- muutos n:o 13 (hyväksytty periaatteessa 5 artiklassa)
- muutos n:o 18 (hyväksytty periaatteessa 2 artiklan viimeisessä alakohdassa ja liitteen 1.1 kohdan viimeisessä alakohdassa)
- muutos n:o 19 (hyväksytty osittain johdanto-osan 21 kappaleessa ja liitteen 1.1 kohdassa)
- muutos n:o 20 (hyväksytty liitteen 1.2 kohdassa)
- muutos n:o 21 (hyväksytty periaatteessa johdanto-osan 19 kappaleessa ja liitteen 1.2 kohdassa)
- muutos n:o 22 (hyväksytty periaatteessa johdanto-osan 19 kappaleessa)
- muutos n:o 23 (hyväksytty periaatteessa 2 artiklan 2 kohdassa)
- muutos n:o 24 (hyväksytty osittain liitteen 2.1 kohdan toisessa alakohdassa ja johdanto-osan 22 kappaleessa)

II. *Muutokset, joita komissio ei hyväksynyt*

1. Neuvoston hyväksymät

Neuvosto hyväksyi myös osittain Euroopan parlamentin muutoksen n:o 14, jota komissio ei hyväksynyt.

2. Neuvoston hylkäämät

Neuvosto ei sitä vastoin hyväksynyt Euroopan parlamentin muutoksia 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17 ja 25, jotka myös komissio hylkäsi.

Muutos n:o 2

Kyseinen muutos viittaa sellaiseen menettelyyn (perustamissopimuksen 189 b artikla), jota ei voida soveltaa tämän päätöksen hyväksymiseen.

Muutokset n:o 5, 6 ja 12

Neuvosto ei voinut hyväksyä näitä muutoksia, koska se katsoo, että ne ylittävät tämän ohjelman tavoitteet.

Muutos n:o 7

Neuvosto ei voinut ottaa huomioon tätä muutosta, koska se ei viittaa Media II -ohjelmaan. Tämän lisäksi ehdotettu johdanto-osan kappale ei vastaa mitään päätöksen määräystä.

Muutos n:o 15

Neuvosto katsoi, että tällä muutoksella ei ole sijaa Media II -ohjelmassa (koulutus).

Muutos n:o 16

Neuvosto ei voi hyväksyä tätä muutosta, joka ei noudata menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 13 päivänä heinäkuuta 1987 tehtyä neuvoston päätöstä 87/373/ETY⁽¹⁾.

Muutos n:o 25

Neuvosto katsoi, että tämän ohjelman soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen olisi noudatettava tämän päätöksen 4 artiklassa määrättyä menettelyä toissijaisuusperiaatteen noudattamiseksi.

IV. PÄÄTELMÄT

Neuvosto arvioi, että yhteinen kanta on tasapainoinen teksti ja että se vastaa Euroopan audiovisuaalisten ohjelmien teollisuuden ammattilaisten koulutuksen tarpeita.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 197, 18.7.1987, ss. 33

Neuvoston 10 päivänä heinäkuuta 1995 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 16/95

Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen tekemiseksi taide- ja kulttuuritoimintaa koske-
vasta Euroopan laajuisesta tukiohjelmasta (Kaleidoskooppi)

(95/C 281/02)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotkaottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopi-
muksen ja erityisesti sen 128 artiklan,ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon⁽²⁾,noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa mää-
rättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsovat, että

- 1) todellisuudessa Euroopan havaittavimpia ja määrää-
vimpiä ominaisuuksia eivät ole ainoastaan sen
maantieteelliset, poliittiset, taloudelliset ja sosiaaliset
vaan myös sen kulttuuriset ominaisuudet; maail-
massa käsityksen Euroopasta määräävät suuressa
määrin sen kulttuuriarvojen asema ja voima,
- 2) sopimuksen mukaan yhteisön tehtävänä on myötä-
vaikuttaa jäsenvaltioiden kulttuurien kehittymiseen
kukoistaviksi parantamalla Euroopan kansojen kult-
tuurin ja historian tuntemusta ja niitä koskevan
tiedon levittämistä sekä tukemalla kulttuurivaihtoa
ja taiteellista ja kirjallista luovaa toimintaa,
- 3) on tärkeää säilyttää kulttuurin moninaisuus sen
kansallisissa ja alueellisissa ilmaisumuodoissa ja
tukea eurooppalaisten taiteilijoiden ja kulttuurin
tekijöiden teoksia, jotka ilmentävät jäsenvaltioiden
eri identiteettien rikkautta; tässä tarkoituksessa kult-
tuurin tekijät ja ammattilaiset olisi saatava parem-
min mukaan yhteisön toimien toteuttamiseen kult-
tuurin alalla,
- 4) on myös tärkeää edistää kaikkien kansalaisten ja
erityisesti nuorten laajempaa osallistumista kulttuu-

ritoimintaan helpottaen siten kulttuurin ja taiteiden
saatavuutta erilaisille eurooppalaisille yleisöille ja
edistäen keskinäistä tuntemusta ja kunnioitusta sekä
ajatusta Euroopan unionin kansalaisuudesta,

- 5) perustamissopimuksen 3 b artiklassa määritellyn
toissijaisuusperiaatteen mukaisesti yhteistyö verkos-
tojen muodossa näyttää olevan yksi parhaimpia kei-
noja raja-aitojen kaatumisen edistämiseksi, kulttuu-
rialan ammattilaisten ja vapaaehtoistyöntekijöiden
auttamiseen paremman yhteistyön aikaansaamiseksi
kentällä, mikä siten lisäisi vaihdon määrää ja laatua
ja edistäisi myös taiteilijoiden kehittymistä,
- 6) tämän ohjelman toimintojen yhteydessä olisi avat-
tava mahdollisuudet Euroopan eri alueiden toimi-
joille toimia yhteistyössä monikansallisissa taide-
hankkeissa, jotka lujittavat heidän suhteitaan sa-
malla kulttuurien moninaisuutta kunnioittaen,
- 7) yhteisön toiminta Euroopan laajuisten taide- ja kult-
tuuritapahtumien sekä laajojen ja uutta luovien
eurooppalaisten yhteistyötoimien edistämiseksi edis-
tää kulttuurien leviämistä lähentäen samalla Euroo-
pan taiteilijoita ja taiteentekijöitä ja voi myös tuot-
taa sosiaalis-taloudellista lisäarvoa edistäessään toi-
mintojen synergiaa ja kumppanuutta,
- 8) taiteiden ja kulttuurin alan tukeminen voi edistää
taloudellista toimintaa ja työllisyyttä,
- 9) Stuttgartissa 19 päivänä kesäkuuta 1983 allekirjoite-
tulla juhlallisella julistuksella Euroopan unionista
valtioiden ja hallitusten päämiehet ovat pyytäneet
jäsenvaltioiden taiteentekijöiden välisten yhteyksien
ja heidän teostensa levittämisen lisäämistä sekä
yhteisössä että sen ulkopuolella,
- 10) on otettava huomioon toisaalta Euroopan parlamen-
tin päätöslauselma Euroopan yhteisön nuorisor-
kesterin perustamisesta⁽⁴⁾ ja toisaalta Euroopan
yhteisön barokkiorkesterin perustaminen Euroopan
musiikin vuoden 1985 yhteydessä sekä Euroopan

⁽¹⁾ EYVL N:o C 324, 22.11.1994, s. 5⁽²⁾ Lausunto annettu 21 päivänä huhtikuuta 1995 (sitä ei ole
vielä julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*).⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 7 päivänä huhti-
kuuta 1995 (sitä ei ole vielä julkaistu *Euroopan yhteisöjen
virallisessa lehdessä*), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu
... (sitä ei ole vielä julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa
lehdessä*) ja Euroopan parlamentin päätös tehty ... (sitä ei
ole vielä julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*).⁽⁴⁾ EYVL N:o C 79, 5.4.1976, s. 8

parlamentin päätöslauselmat musiikin opetuksesta ja edistämisestä Euroopan yhteisössä⁽¹⁾ ja teatterin ja musiikin edistämisestä Euroopan yhteisössä⁽²⁾,

- 11) on otettava huomioon neuvostossa 13 päivänä kesäkuuta 1985 kokoontuneiden kulttuuriministereiden päätöslauselma⁽³⁾ "Euroopan kulttuuripääkaupungin" perustamisesta jäsenvaltioiden kansojen lähentämisen edistämiseksi sekä Euroopan parlamentin päätöslauselma Euroopan kulttuuripääkaupungeista⁽⁴⁾,
- 12) neuvostossa 18 päivänä toukokuuta 1990 kokoontuneiden kulttuuriministereiden päätelmissä⁽⁵⁾ sovittiin "Euroopan kulttuurikuukauden" perustamisesta, jota vietettäisiin vuosittain jonkin demokratian, moniarvoisuuden ja oikeusvaltion periaatteisiin perustuvan Euroopan maan kaupungissa,
- 13) neuvostossa 7 päivänä kesäkuuta 1991 kokoontuneiden kulttuuriministereiden päätöslauselmassa⁽⁶⁾ "ilmaistaan halu edistää teatteria Euroopassa ja lujittaa sen eurooppalaista ulottuvuutta",
- 14) neuvostossa 14 päivänä marraskuuta 1991 kokoontuneiden neuvoston ja kulttuuriministereiden päätöslauselmassa⁽⁷⁾ korostetaan kulttuurijärjestöjen verkkojen tärkeää osaa Euroopan kulttuuriyhteistyössä,
- 15) komissio ilmoittaa 29 päivänä huhtikuuta 1992 antamassaan tiedonannossa "yhteisön toiminnan uusista näkymistä kulttuurin alalla", että taiteiden ja erityisesti näyttämötaiteen ja kuvataiteen alaa olisi tuettava monikansallisilla verkoilla ja luovan toiminnan edistämällä; neuvostossa 12 päivänä marraskuuta 1992 kokoontuneiden kulttuuriministereiden päätelmissä⁽⁸⁾ yhteisön kulttuuritoiminnan suunta- viivoista neuvosto on rohkaissut tätä lähestymistapaa,
- 16) Euroopan parlamentti on korostanut päätöslauselmassaan komission tiedonannosta, joka koskee uusia näkymiä yhteisön toiminnassa kulttuurin alalla⁽⁹⁾, ja päätöslauselmassaan yhteisön politiikasta kulttuurin alalla⁽¹⁰⁾, kuinka tärkeä on verkkojen asema sekä tuen lisääminen musiikille, teatterille, tanssille ja kuvataiteelle,
- 17) on otettava huomioon Euroopan parlamentin⁽¹¹⁾ ja neuvoston⁽¹²⁾ antamat eri päätöslauselmat kulttuuriyhteistyöstä kolmansien maiden ja kulttuurin alalla toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa,
- 18) on hyödyllistä toteuttaa yhteisön kulttuuritoimintoja kolmansien maiden kanssa Euroopassa ja sen ulkopuolella sekä eurooppalaista kulttuuriyhteistyötä Euroopan neuvoston ja muiden toimivaltaisten kansainvälisten elinten, kuten esimerkiksi UNESCO:n kanssa,
- 19) tällä päätöksellä vahvistetaan koko tämän ohjelman keston ajaksi rahoituspuitteet, jotka 6 päivänä maaliskuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission julistuksen 1 kohdan mukaisesti muodostavat ensisijaisen ohjeen budjettivallan käyttäjälle vuosittaisessa talousarviomenettelyssä, ja
- 20) Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat tehneet 20 päivänä joulukuuta 1994 sopimuksen yhteistoimintatavasta EY:n perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti annettujen säädösten täytäntöönpanomenettelyssä,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tässä päätöksessä laaditaan liitteenä oleva Kaleidoskooppi-toimintaohjelma, jäljempänä "tämä ohjelma", kaudelle 1 päivästä tammikuuta 1996 aina 31 päivään joulukuuta 1998.

Tällä ohjelmalla pyritään yhteistyön avulla edistämään taiteellista ja kulttuurista luovaa toimintaa sekä parantamaan Euroopan kansojen kulttuurin ja kulttuurielämän tuntemusta ja niitä koskevan tiedon levitystä.

2 artikla

Tällä ohjelmalla rohkaistaan jäsenvaltioiden välistä kulttuurialan yhteistyötä Euroopan tasolla. Sillä tuetaan ja täydennetään jäsenvaltioiden toimintaa toissijaisuusperiaatteen mukaisesti edistäen niiden kulttuurien kukoistusta ja pitäen arvossa niiden kansallista ja alueellista monimuotoisuutta.

Tässä tarkoituksessa ja 1 artiklassa tarkoitetun yleisen tavoitteen mukaisesti tämän ohjelman erityiset, monikansallisen yhteistyön kehittämiseen perustuvat tavoitteet ovat seuraavat:

⁽¹⁾ EYVL N:o C 68, 14.3.1988, s. 46

⁽²⁾ EYVL N:o C 305, 25.11.1991, s. 518

⁽³⁾ EYVL N:o C 153, 22.6.1985, s. 2

⁽⁴⁾ EYVL N:o C 324, 24.12.1990, s. 350

⁽⁵⁾ EYVL N:o C 162, 3.7.1990, s. 1

⁽⁶⁾ EYVL N:o C 188, 19.7.1991, s. 3

⁽⁷⁾ EYVL N:o C 314, 5.12.1991, s. 1

⁽⁸⁾ EYVL N:o C 336, 19.12.1992, s. 1

⁽⁹⁾ EYVL N:o C 42, 15.2.1993, s. 173

⁽¹⁰⁾ EYVL N:o C 44, 14.2.1994, s. 184

⁽¹¹⁾ EYVL N:o C 267, 14.10.1991, s. 45 ja EYVL N:o 255, 20.9.1993, s. 51

⁽¹²⁾ Päätöslauselma, annettu 4 päivänä huhtikuuta 1994 (sitä ei ole vielä julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä).

- a) edistää taiteellista luovaa toimintaa, jolla on eurooppalainen ulottuvuus ja jonka eri jäsenvaltioiden taiteilijat toteuttavat kumppanuusperiaatteella, mikä siten lisää vaihdon määrää ja laatua sekä varmistaa yleisesti kaikkien tähän ohjelmaan kuuluvien taiteen ilmaismuotojen hyvän edustuksen,
- b) tukea eurooppalaisten kumppaneiden uutta luovia kulttuurihankkeita, jotka osaltaan edistävät eurooppalaista ulottuvuutta kannustavat kulttuuritoiminnan kehittämistä kansallisella ja alueellisella tasolla ja tuottavat todellista, luonteeltaan kulttuurista lisäarvoa,
- c) myötävaikuttaa taiteilijoiden ja muiden kulttuurialan toimijoiden kehittymiseen, erityisesti lisäämällä kokemusten vaihtoa ja helpottamalla siten laajempaa yhteistyötä eri jäsenvaltioiden taiteilijoiden välillä,
- d) myötävaikuttaa Euroopan kulttuurien keskinäiseen tuntemukseen helpottaen siten muiden jäsenvaltioiden kulttuurin ja taiteiden saatavuutta erilaisille eurooppalaisille yleisöille ja yleisöjen osallistumista niihin sekä kulttuurien välistä vuoropuhelua.

3 artikla

Liitteessä kuvatut toiminnot pannaan täytäntöön 2 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseksi. Ne pannaan täytäntöön 5 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen.

4 artikla

1. Tähän ohjelmaan voivat osallistua assosioituneet Keski- ja Itä-Euroopan maat (KIE-maat) näiden maiden kanssa tehtyjen tai tehtävien assosiointisopimusten yhteisön ohjelmiin osallistumista koskevissa lisäpöytäkirjoissa vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Kypros ja Malta voivat osallistua tähän ohjelmaan, sekä yhteistyössä muut kolmannet maat, jotka ovat tehneet kulttuurilausekkeita sisältäviä assosiointi- tai yhteistyösopimuksia, näiden maiden kanssa sovittavien menettelyjen mukaisesti hankittavien lisämäärärahojen perusteella. Tietyistä yleisistä osallistumista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä on määrätty liitteen toiminnassa 3.

2. Yhteisö ja jäsenvaltiot suosivat Euroopan neuvoston sekä muiden kulttuurin alalla toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen, kuten UNESCO:n, kanssa tehtävää kulttuurialan yhteistyötä varmistamalla kunkin elimen ja järjestön omalle ominaislaadulle ja itsenäiselle toiminnalle arvoa antaen täytäntöönpantavien välineiden toisiaan täydentävän luonteen.

5 artikla

1. Komissio panee tämän ohjelman täytäntöön tämän päätöksen mukaisesti.

2. Komissiota avustaa tämän tehtävän suorittamisessa komitea, joka koostuu kunkin jäsenvaltion kahdesta edustajasta ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja. Komitean jäsenet voivat käyttää apunaan asiantuntijoita tai neuvonantajia.

3. Komission edustaja toimittaa komitealle:

— vuosittaisen työsuunnitelman

— kaikkien toimintojen painotuksen

— liitteessä esitettyjen eri hanketyyppien valintaperusteet ja yksityiskohtaiset säännöt (toiminnot 1, 2, 3 ja 5)

— hankkeet, joissa yhteisön rahoitus on yli 10 000 ecua

— tämän ohjelman valvontaa ja arviointia koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja 8 artiklassa määrättyjen arviointikertomusten päätelmät ja kaikki näistä johtuvat tämän ohjelman mukautustoimenpiteet.

4. Komitea antaa lausuntonsa 3 kohdassa määrätystä toimenpidesuunnitelmasta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyysmukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan edellä mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Tässä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista kahdella kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin edellisessä kohdassa tarkoitettuna ajan kuluessa.

5. Komissio voi lisäksi kuulla komiteaa kaikissa muissakin kuin 3 kohdassa määrättyissä tämän ohjelman täytäntöönpanoa koskevissa asioissa.

6. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa, tarvittaessa

äänestettyään, lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa käsiteltävän asian kiireellisyden mukaan.

Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komission on, niin suurelta osin kuin mahdollista, otettava huomioon komitean lausunto. Sen on ilmoitettava, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

6 artikla

1. Tämän ohjelman toteuttamiseen myönnettyt rahoituspuitteet 1 artiklassa tarkoitettulle kaudelle vahvistetaan 26,5 miljoonaksi ecuksi.

2. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa vuosimäärärahat rahoitusnäkömiin rajoissa.

7 artikla

Komissio pyrkii yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa vahvistamaan, että toisaalta tässä ohjelmassa määrätyt toiminnot ja muut kulttuuriohjelmat sekä toisaalta erityisesti yhteisön koulutusalan ohjelmat, kuten Sokrates⁽¹⁾, ja ammatillisen koulutuksen alan ohjelmat, kuten Leonardo da Vinci⁽²⁾, täydentävät toisiaan.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 87, 20.4. 1995, s. 10

⁽²⁾ EYVL N:o L 340, 29.12.1994, s. 8

8 artikla

Kaksi vuotta tämän ohjelman täytäntöönpanon jälkeen ja tämän kauden päättymistä seuraavien kuuden kuukauden kuluessa komissio esittää komiteaa kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle saatuja tuloksia koskevan yksityiskohtaisen arviointikertomuksen, johon on tarvittaessa liitetty aiheellisia ehdotuksia muun muassa ohjelman jatkamisesta ja yksityiskohtaisista säännöistä, jotta Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat tehdä ratkaisunsa ennen tämän ohjelman kauden päättymistä. Tässä kertomuksessa korostetaan erityisesti yhteisön myöntämällä tuella aikaansaadun erityisesti kulttuuriluonteisen lisäarvon luomista sekä tällä tuella aikaansaatuja sosiaalis-taloudellisia seuraamuksia.

9 artikla

Tämä yleisiä tietoja menettelystä, hakemusten jättöajoista sekä hakemuksen liitteeksi tulevista asiakirjoista sisältävä ohjelma julkaistaan vuosittain *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa.

10 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Tehty . . .

Euroopan parlamentin puolesta *Neuvoston puolesta*
Puhemies *Puheenjohtaja*

LIITE

KALEIDOSKOOPPI-OHJELMA

Edistääkseen Euroopan kansojen kulttuurin tuntemusta ja sitä koskevan tiedon levitystä erityisesti näyttämötaiteen, kuvataiteen, visuaalisten taiteiden ja taideteollisuuden aloilla yhteisö aikoo tukea kumppanuusperiaatteella tai verkkojen muodossa toteutettuja taide- ja kulttuurihankkeita sekä laaja-alaisen eurooppalaisen yhteistyön toimintoja.

Tässä tarkoituksessa yhteisö laatii ohjelman, johon kuuluvat seuraavat toiminnot:

Toiminta 1 Tuki kumppanuusperiaatteella tai verkkojen muodossa toteutetuille kulttuuritapahtumille ja -hankkeille

1. Tämä ohjelma on avoin vähintään kolmen jäsenvaltion toimijoiden tai kulttuuriverkkojen yhdessä järjestämille kulttuuri- ja taidehankkeille, joihin osallistuu myös luovia tai esiintyviä taitelijoita tai muita kulttuurialan toimijoita vähintään kolmesta jäsenvaltiosta.

Näiden hankkeiden tulisi joko käsittää Euroopassa levitettäväksi ja yleisölle esitettäväksi tarkoitettua luovaa työtä tai myötävaikuttaa kulttuurivaihdon lisäämiseen ja kulttuurin yleiseen saatavuuteen.

2. a) Kulttuuriyhteistyöhankkeet koskevat kaikkia taiteen ja kulttuurin ilmentymiä, joihin sisältyy Euroopassa levitettäväksi ja yleisölle esitettäväksi tarkoitettua luovaa työtä. Mukaan luetaan seuraavat alat: näyttämötaide (esimerkiksi tanssi, musiikki, teatteri, ooppera), kuvataiteet ja visuaaliset taiteet (esimerkiksi maalaus, kuvanveisto, grafiikka, arkkitehtuuri, valokuvaus, muotoilu), multimedia taideilmaisuna sekä taideteollisuus.
- b) Mukaan luetaan myös kulttuurin levitystä ja yleistä saatavuutta edistämään tarkoitettut hankkeet, joita yhdessä järjestävät kulttuuriverkot tai vähintään kolmesta jäsenvaltiosta kotoisin olevat kulttuurialan toimijat ja joihin myös osallistuu vähintään kolmesta jäsenvaltiosta kotoisin olevia luovia tai esittäviä taiteilijoita tai muita kulttuurialan toimijoita.
3. Tämän ohjelman yhteydessä esitettyjen hankkeiden on oltava Euroopan laajuisesti kiinnostavia, laadukkaita ja luonteeltaan uutta luovia tai esimerkittäviä. Erityisesti edistetään hankkeita joihin kuuluu taiteen ja kulttuurin alan erityisesti nuoria hyödyttävien kurssien tai täydennyskoulutuksen järjestäminen.
4. Yhteisön rahoitus ei kata seuraavia seikkoja:
 - muiden yhteisöohjelmien alaan kuuluvat toiminnot tai tapahtumat (elokuvan ja television, kulttuuriperinnön ja kirjallisuuden kääntämisen alat);
 - saman jäsenvaltion alueita koskevat tai luonteeltaan täysin kansalliset tai kahdenväliset kulttuuriyhteistyöhankkeet;
 - aineiston ja julkaisujen tuottaminen kaupallisiin tarkoituksiin; kuitenkin erikoistutkimukset, kokoelmat, aikakauslehdet, levyt, CD, video, CD-I ja CD-ROM otetaan huomioon silloin, kun ne ovat hankkeen olennainen osa;
 - sellaisten kulttuurijärjestöjen sijoitus- tai toimintakulut, jotka eivät ole olennainen osa esitettävää hanketta.
5. Periaatteessa kulttuurihanketta ei voida tukea toistuvasti eikä missään tapauksessa yli kahta perättäistä vuotta. Yhteisön tuen jatkamisen arvioivat riippumattomat asiantuntijat, jotka komissio nimeää jäsenvaltioiden ehdotuksesta järjestäjien laatiman, hanketta koskevan toimintakertomuksen perusteella. Riippumattomat asiantuntijat voivat suositella muutoksia hankkeeseen.
6. Hankkeisiin täytyy kuulua tasapainoinen rahoitussuunnitelma, jossa ilmoitetaan hankkeen toteuttamiseen tarvittavat varat ja jonka hallinnolliset kustannukset eivät saa ylittää 20:tä prosenttia hankkeen kokonaiskustannuksista. Hankkeen rahallinen avustus tämän toiminnan yhteydessä ei saa ylittää 25:tä prosenttia kyseisen hankkeen kokonaiskustannuksista eikä se voi missään tapauksessa olla yli 50 000 ecua. Tapauksissa, joissa hankkeisiin kuuluu kurseja tai täydennyskoulutusta tai joissa hankkeilla pyritään lisäämään kulttuurin levittämistä ja yleistä saatavuutta, voidaan myöntää yhteisön lisäavustusta 50 prosenttiin saakka tätä kohtaa vastaavista kustannuksista määrän kuitenkin ylittämättä kokonaisuudessaan 20 000:ta ecua. Yksinomaan täydennyskoulutusta koskevissa hankkeissa yhteisön avustus voi kattaa korkeintaan 50 prosenttia kokonaiskustannuksista ylittämättä kuitenkin 50 000:ta ecua.

Hankkeita, joissa yhteisön avustus olisi alle 5 000 ecua, ei voida periaatteessa valita tähän ohjelmaan.

7. Hankkeista täytyy tehdä erityinen hakemus yhteisölle. Hakemukseen tulee liittää:
 - yksityiskohtainen kuvaus toteutettavista toiminnoista;
 - toteutettavien toimintojen yksityiskohtainen talousarvioehdotus.

8. Tämän toiminnan yhteydessä sidotut varat eivät saa olla alle 60:tä prosenttia tälle ohjelmalle myönnetystä yleisistä puitteista.

Toiminta 2 Laajamittaisen eurooppalaisen yhteistyön toiminnot

1. Tämä toiminta koskee merkittäviä hankkeita, joilla on eurooppalainen ulottuvuus, jotka ovat laadukkaita ja laaja-alaisia ja joiden kulttuurinen ja sosiaalis-taloudellinen vaikutus on suuri.

Tämä ohjelma on avoin tämän toiminnan yhteydessä samantyyppisille kulttuuri- ja taidehankkeille ja samoin edellytyksin kuin toiminnan 1 kohdalla on kuvattu, mutta seuraavin lisäehdoin:

- hankkeiden järjestäjinä on oltava vähintään viiden jäsenvaltion kulttuurialan toimijat tai kulttuuriverkot, ja niihin on myös osallistuttava luovia tai esiintyviä taiteilijoita tai muita kulttuurialan toimijoita vähintään viidestä jäsenvaltiosta;
 - hankkeiden pisin mahdollinen kestoaika on kolme vuotta. Jatkaminen vuodella riippuu edellisestä vuotena toteutettujen toimien arvioinnista, jonka avulla voidaan arvioida saavutettujen tulosten kulttuuriarvo ja sosiaalis-taloudellinen vaikutus;
 - tämän toiminnan yhteydessä hankkeelle myönnetty yhteisön tuki voi olla yli 50 000 ecua, ylittämättä kuitenkaan 25:tä prosenttia kyseisen hankkeen kokonaismenoista.
2. Tämän toiminnan yhteydessä toteutettujen hankkeiden osalta voidaan kuitenkin kiinnittää erityistä huomiota tiettyihin Euroopan tasolla toteutettuihin laajoihin toimintoihin (erityisesti Euroopan yhteisön nuoris-orkesteriin ja Euroopan yhteisön barokkiorkesteriin), joiden osalta yhteisön tuki voi ylittää 25 prosenttia hankkeen kokonaiskustannuksista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta näiden toimintojen säännöllistä arviointia 8 artiklan mukaisesti.

Toiminta 3 Kolmansien maiden osallistuminen

1. Edellä 4 artiklassa tarkoitetut kolmannet maat osallistuvat tähän ohjelmaan mainitussa artiklassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Osallistumisessa tai yhteistyössä otetaan huomioon seuraavat tavoitteet:

- taiteen tai kulttuurin luomistyön molemminpuolisen tuntemuksen edistäminen
 - taiteilijoiden, luovien henkilöiden ja esiintyjien täydennyskoulutus- ja vaihtotoimintojen edistäminen.
2. Ohjelmaan voivat osallistua taide- ja kulttuuriyhteistyöhankkeet, joissa tapahtumaa järjestää ja siihen osallistuu kumpaneita vähintään yhdestä kolmannelle maasta ja kahdesta jäsenvaltiosta.

Toiminta 4 Euroopan kulttuuripääkaupunki ja Euroopan kulttuurikuukausi

Yhteisö myöntää vuosittain tukea Euroopan kulttuuripääkaupungille ja kaupungille, joka on nimetty järjestämään Euroopan kulttuurikuukausi.

Toiminta 5 Erityistoimenpiteet

- A. 1. Kulttuuriammattilaisten sekä paikallisten, alueellisten, kansallisten ja eurooppalaisten viranomaisten välisen kulttuuriyhteistyön parantamiseksi voidaan myöntää tukea erityistapauksissa, jotka rajoittuvat Euroopan tasolla järjestettäviä kokouksia koskeviin hankkeisiin tai selvityksiin taikka tutkimuksiin, jotka liittyvät suoraan yhteisön toiminnan kehittämiseen kulttuurin alalla.
2. Nämä kokoukset ja selvitykset eivät liity suoraan tämän ohjelman yhteydessä (toiminnot 1 ja 2) tuettuihin hankkeisiin ja kulttuuritapahtumiin.
3. Hakemusten on sisällettävä niiden toteuttamiseen tarvittavat rahoitustakuut. Yhteisön tämän toiminnan yhteydessä myöntämä avustus ei missään tapauksessa voi olla yli 50:tä prosenttia kokouksen tai selvityksen kokonaiskustannuksista eikä se voi ylittää 50 000:ta ecua.
- B. Komissio ryhtyy tarpeellisiin toimenpiteisiin tämän ohjelman julkistamiseksi ja sitä koskevan tiedon levittämiseksi, jotta toimijat ja kulttuuriverkot saisivat tietoa niitä koskevista toiminnoista.

SUUNNITELMA SELVITYKSEKSI NEUVOSTON SYISTÄ

I. JOHDANTO

1. Komissio esitti 25 päivänä lokakuuta 1994 Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen päätökseksi Kaleidoskooppi-ohjelman laatimisesta.
2. Parlamentti antoi lausunnon 7 päivänä huhtikuuta 1995⁽¹⁾ ja alueiden komitea 21 päivänä huhtikuuta 1995⁽²⁾.
3. Komissio esitti muutetun ehdotuksen ottaen huomioon parlamentin lausunnon⁽³⁾.
4. Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 10 päivänä heinäkuuta 1995 perustamissopimuksen 189 b artiklan mukaisesti.

II. EHDOTUKSEN TAVOITE

Perustamissopimuksen 128 artiklaa soveltaen ehdotuksen tavoitteena on edistää yhteistyön avulla taiteellista ja kulttuurista luovaa toimintaa sekä parantaa Euroopan kansojen kulttuurin ja kulttuurielämän tuntemusta ja niiden levittämistä.

1 Yleiset huomautukset

Neuvosto hyväksyi yhteisessä kannassaan komission ehdotuksen pääosiltaan tehden siihen kuitenkin välttämättömiksi katsomansa muutokset.

2 Erityishuomautukset

(Jäljempänä olevat viitaukset koskevat yhteisen kannan tekstiä)

2.1 *Neuvoston tekemät muutokset komission muutettuun ehdotukseen*

a) Komiteat

Käyttäen mallina Sokrates-, Leonardo- ja Nuoriso Euroopan puolesta III -ohjelmia koskevissa päätöksissä perustettuja komiteoita neuvosto päätyi komiteaan, joka joissakin asioissa toimii hallintokomiteana ja toisissa neuvoa-antavana komiteana.

b) Ohjelman kesto

Toimet ohjelman kattamalla alueella ovat suhteellisen uusia, ja neuvosto piti kolmen vuoden jaksoa parempana kuin komission ehdottamaa viittä vuotta; kahden vuoden kuluttua ohjelman täytäntöönpanosta suoritetaan arviointi, ja komissio voi tarvittaessa ehdottaa uutta ohjelmaa 1 päivän tammikuuta 1999 jälkeiselle jaksolle.

c) Rahoitus

Rahoituspuitteet ohjelman toteuttamiseksi on vahvistettu 26,5 miljoonaksi ecuksi.

Tämä on komission vuosille 1996, 1997 ja 1998 tekemään ehdotukseen liitettyyn rahoitusta koskevaan selvitykseen kirjattujen summien yhteenlaskettu määrä.

⁽¹⁾ Sitä ei ole vielä julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*

⁽²⁾ Sitä ei ole vielä julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*

⁽³⁾ Sitä ei ole vielä julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*

d) Muita huomautuksia

Parantaakseen liitteen luettavuutta neuvosto muokkasi uudelleen siinä mainitut toimet säilyttäen niiden hengen mutta asettaen ensimmäiselle sijalle toimen, jolle olisi omistettava ainakin 60% kokonaisrahoituksesta (katso liite, toiminta 1, 8 kohta).

2.2 Euroopan parlamentin muutokset

2.2.1 Komission hyväksymät Euroopan parlamentin tekemät muutokset

Muutetussa ehdotuksessaan komissio hyväksyi kokonaisuudessaan tai osittain 32 parlamentin 36 muutoksesta.

a) Neuvoston hyväksymät parlamentin tekemät muutokset

Neuvosto hyväksyi parlamentin tekemistä muutoksista 26 kokonaisuudessaan tai osittain tai toisessa sanamuodossa. Nämä muutokset ovat seuraavat (n:o): 1, 2, 3, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 19, 20, 22, 24, 25, 29, 30, 31, 34, 35, 36, 40 ja 41.

b) Neuvoston hylkäämät parlamentin muutokset

Muutokset 5 ja 32: johdanto-osan lauseeseen ja liitteeseen (toiminta 5) lisätään maininta, joka koskee huono-osaisten nuorten sekä syrjäseuduilla, maaseudulla, vuoristoalueilla tai saarilla asuvien kulttuuriammattilaisten ohjelmaan osallistumisen parantamista.

Muutos 28: tavoitteena lisätä ohje liitteen toimintaan 1 (1 kohta) etusijan antamisesta sellaisille kulttuuriverkostoille, joilla suositetaan huono-osaisimpien väestönosien kulttuuriin pääsyä.

Neuvosto arvioi, että yhteisessä kannassa ei suljeta pois huono-osaisimpien väestönosien huomioon ottamista. Näiden muutosten sisältö ei kuitenkaan sisälly perustamissopimuksen 128 artiklaan perustuvan päätöksen tavoitteisiin.

Muutokset 26 ja 27: tavoitteena poistaa liitteestä maininta laaja-alaisista hankkeista, kuten Euroopan kulttuuripääkaupungista sekä kumppanuustoimien sosiaalis-taloudellisesta vaikutuksesta.

Neuvoston mielestä oli toisaalta tärkeää, että viitaukset laaja-alaisiin hankkeisiin ja Euroopan kulttuuripääkaupunkiin säilytettäisiin avoimuuden ja selkeyden vuoksi; toisaalta olisi aiheellista muistuttaa, että kulttuurilla voi todellakin olla osa työpaikkojen luomisessa.

Euroopan kulttuuripääkaupungille olisi myönnettävä tukea ohjelman puitteissa (katso toiminta 4).

Muutos 39: tavoitteena lisätä uusi kohta liitteen toimintaan 2 niiden edellytysten täsmentämiseksi, joilla voitaisiin ohjata tietty prosenttimäärä yhteisön rahoituksesta tiedotus- ja kääntämiskustannusten kattamiseen.

Neuvosto arvioi, että komissiota ohjelman toteutuksessa avustavan komitean olisi määriteltävä tämä täytäntöönpanoa koskeva kysymys.

2.2.2 Komission hylkäämät parlamentin ehdotukset

Muutos 13: ohjelmaa ohjaavat taloudelliset määräykset

Neuvosto yhtyy komission lausuntoon ja hyväksyi yhteisen kannan johdanto-osan yhdeksänteentoista kohtaan sanamuodon, jossa noudatetaan tarkasti Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 6 päivänä maaliskuuta 1995 antaman julistuksen sanamuotoa.

Muutos 17: taidekäsiyöläiset (paperi, lasi, takorauta jne.) lisätään taiteilijoiden ja muiden kulttuurialan toimijoiden (2 c artikla) kehittämistä koskevan ohjelman tavoitteisiin.

Muutokset 21 ja 23: koskevat komissiota ohjelman täytäntöönpanossa avustavan komitean muodostamista ja toimintaa.

Neuvosto oli yksimielinen komission kanssa näistä muutoksista ja arvioi, ettei ollut aiheellista tehdä parlamentin toivomia lisäyksiä.

Muutoksessa 17 esitetään aivan erityisesti päätöksen soveltamisalan laajentamista Raphael-ohjelmaan kuuluviin ryhmiin, ja muutokset 21 ja 23 eivät ole komiteoiden muodostamista koskevien olemassa olevien sääntöjen mukaiset.

III. JOHTOPÄÄTÖKSET

Neuvosto arvioi, että yhteinen kanta on tasapainoinen teksti, joka on mukautettu tarpeisiin kehittää ponnisteluja taiteen ja kulttuurin aloilla yhteisön tasolla.

Neuvoston 12 päivänä heinäkuuta 1995 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 17/95

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/.../EY antamiseksi avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta puhelintoimintaan

(95/C 281/03)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsovat, että

- 1) telepalvelujen sisämarkkinoiden toteuttamisesta saamalla aikaan avoimen verkon tarjoaminen 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/387/ETY⁽⁴⁾ säädetään muun muassa erityisdirektiivin antamisesta, jolla luodaan ehdot avoimen verkon tarjoamiselle puhelinalvelujen osalta,
- 2) mainitun direktiivin mukaisesti avoimen verkon tarjoaminen (ONP) koskee yleisiä televerkkoja ja tarvittaessa yleisiä telepalveluja; siksi avoimen verkon tarjoamisen soveltamiseen puhelinalveluihin olisi sisällyttävä soveltaminen verkkoon, jonka välityksellä puhelinalveluja tarjotaan,
- 3) avoimen verkon tarjoamisen ehdot kiinteisiin yleisiin puhelinverkkoihin ja -palveluihin liittymiselle ja verkkojen ja palvelujen käytölle koskevat kaikkia jäsenvaltioissa nykyisin käytössä olevia verkkotekniikoita, analogiset puhelinverkot, digitaali-verkot ja digitaaliset monipalveluverkot (ISDN) mukaan lukien,
- 4) tämä direktiivi ei koske matkapuhelinalveluja; se koskee kuitenkin yleisten matkapuhelinalvelujen

operaattorien kiinteän yleisen puhelinverkon käyttöä, erityisesti matkapuhelinverkkojen ja kiinteän yleisen puhelinverkon keskinäistä liittämistä yksittäisessä jäsenvaltiossa kattavien yhteisönlaajuisten palvelujen luomiseksi; tämä direktiivi ei koske yleisten matkapuhelinalvelujen operaattorien suoraa keskinäistä liittämistä,

- 5) tämä direktiivi ei koske palveluja tai toiminteita, joita tarjotaan yhteisön ulkopuolella sijaitsevilla verkkojen liittämispisteissä,
- 6) kilpailusta telepalvelumarkkinoilla 28 päivänä kesäkuuta 1990 annettu komission direktiivi 90/338/ETY⁽⁵⁾ vaatii jäsenvaltioita peruuttamaan yksinoikeudet muiden telepalvelujen kuin puhelintoiminnan tarjoamiseen; direktiivi ei koske teleksi- ja matkaviestinpalveluja,
- 7) jotkut jäsenvaltiot ovat peruuttaneet yksinoikeudet puhelintoiminnan tarjoamiseen ja yleisen televerkon operointiin; näiden jäsenvaltioiden on valvottava, että kaikki käyttäjät voivat tilata tämän direktiivin mukaisesti yhdenmukaistettuja puhelinalveluja; tämän direktiivin säännösten ei pitäisi estää puhelinalveluiden markkinoillepääsyä eikä yleisen televerkon tarjoamista,
- 8) sosiaalisista ja taloudellisista syistä puhelinalvelujen käyttö on tullut tärkeäksi, ja jokaisella yhteisössä olisi oltava oikeus tilata tällaista palvelua; noudatetaan syrjimättömyyden periaatetta puhelinalveluja olisi tarjottava ja toimitettava pyynnöstä ketään käyttäjää syrjimättä; syrjimättömyyden periaate koskee muun muassa teknisen liittymän saatavuutta, tariffeja, palvelujen laatua, toimitusaikaa, kapasiteetin oikeudenmukaista jakamista niukan tarjonnan vallitessa, korjausaikaa, verkkotietojen ja asiakastietojen saatavuutta ottaen huomioon asiaan kuuluva henkilötietojen ja yksityisyyden suojaa koskeva lainsäädäntö,
- 9) direktiivin 90/388/ETY mukaisesti jäsenvaltioiden, jotka säilyttävät yksinoikeuksia tarjota ja operoida

⁽¹⁾ EYVL N:o C 122, 18.5.1995, s. 4

⁽²⁾ Lausunto annettu 31 päivänä toukokuuta 1995 (sitä ei ole vielä julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 16 päivänä toukokuuta 1995 (sitä ei ole vielä julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu ... (sitä ei ole vielä julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*) ja Euroopan parlamentin päätös tehty ... (sitä ei ole vielä julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*).

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 192, 24.7.1990, s. 1

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 192, 24.7.1990, s. 10, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 94/46/EY (EYVL N:o L 268, 19.10.1994, s. 15).

- yleisiä televerkkoja, on suoritettava tarvittavat toimenpiteet, joilla verkkoon liittymistä ja sen käyttöä koskevat ehdot tehdään julkisiksi, puolueettomiksi ja syrjimättömiksi; on välttämätöntä yhtenäistää, mitkä eritelmat olisi julkaistava ja missä muodossa, jotta telepalvelujen tarjoaminen jäsenvaltioissa ja jäsenvaltioiden välillä helpottuu, erityisesti kun palveluja tarjoavat sellaiset yhtiöt, yritykset tai luonnolliset henkilöt, jotka toimivat eri jäsenvaltiossa kuin se yhtiö, yritys tai luonnollinen henkilö, jolle palvelut on tarkoitettu,
- 10) lainsäädäntö- ja toimeenpanovallan erottamista koskevaa periaatetta noudattaen jäsenvaltioihin on perustettu kansalliset sääntelyviranomaiset; toissijaisuusperiaatetta soveltaen on kunkin jäsenvaltion kansallisen sääntelyviranomaisen oltava keskeisessä asemassa tämän direktiivin täytäntöönpanossa, erityisesti asioissa, jotka liittyvät tavoitteiden ja suoritusasteen kuvaavien tilastojen julkaisemiseen, uusien toimintojen käyttöönoton määräaikoihin, riittävään neuvotteluun käyttäjien/kuluttajien ja käyttäjä-/kuluttajajärjestöjen kanssa, numerointisuunnitelmien valvontaan, käyttöehtojen valvontaan sekä kiistojen ratkaisemiseen ja käyttäjien oikeudenmukaisen kohtelun varmistamiseen koko yhteisössä; kyseisillä viranomaisilla olisi oltava tarvittavat mahdollisuudet mainittujen tehtävien täydelliseen suorittamiseen,
- 11) palvelujen laatu käyttäjien näkökulmasta on olennainen osa tarjottavaa palvelua, ja käyttäjiä varten on julkaistava tietoja palvelujen laadusta ja saavutetusta suoritusasteesta; yhteisönlaajuisen palvelujen laadun yhtenäistymisen arvioimiseksi tarvitaan yhtenäistetyt palvelujen laadun mittarit ja yhteiset mittausmenetelmät; eri käyttäjäryhmillä on erilaiset palvelusovaitumukset; niihin voidaan soveltaa erisuuruisia tariffeja,
- 12) kiinteän yleisen puhelinverkon käyttäjillä olisi oltava vähintään samanlaiset oikeudet teleorganisaatioihin kuin muiden tavaroiden ja palvelujen tarjoajiin nähden, eikä teleorganisaatioilla saa olla mitään kohtuutonta lainsuojaa kiinteän yleisen puhelinverkon käyttäjiin nähden,
- 13) osapuolten yhteisymmärrys voidaan katsoa sopimukseksi; epäoikeudenmukaisten sopimusehtojen välttämiseksi on välttämätöntä, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oikeus vaatia muutoksia teleorganisaatioiden käyttäjilleen asettamiin sopimusehtoihin; on jäsenvaltioiden päätettävissä, tarkastaako niiden sääntelyviranomaisen nämä sopimusehdot ennen kuin teleorganisaatiot ottavat ne käyttöön vai milloin tahansa käyttäjän pyynnöstä,
- 14) kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetulla neuvoston direktiivillä 93/13/ETY⁽¹⁾ säädetään kuluttajalle yleisestä suojasta sopimusehtojen osalta; tätä direktiiviä varten on kuitenkin välttämätöntä täydentää tätä yleis-suojaa lisäämällä tarkempia sääntöjä, joiden olisi koskettava kaikkia käyttäjiä,
- 15) käyttäjille tarjottavien peruspuhelinpalvelujen lisäksi olisi taattava, että asiakkaille tarjotaan, teknisen ja taloudellisen toteutettavuuden mukaan, yhtenäistetty vähimmäisvalikoima kehittyneitä puhelintoimintoita tiedonvälitykseen sekä jäsenvaltioissa että jäsenvaltioiden välillä,
- 16) muiden puhelintoimintojen tarjoaminen, joka tapahtuu markkinakysynnän mukaan tässä direktiivissä mainitun puhelintoimintojen yhtenäistetyin vähimmäisvalikoiman ohella, ei saa haitata puhelinliikenteen perustoimintojen tarjoamista eikä johtaa peruspuhelinpalvelujen kohtuuttomaan hinnannousuun,
- 17) puhelinpalvelujen yhtenäistettyjen ehtojen tulee antaa jäsenvaltioille liikkumavaraa toteutusaikataulun määrittämisessä, ottaen huomioon valtioiden erilainen tilanne verkon teknisen kehityksen ja markkinakysynnän osalta,
- 18) komissio on julkaissut ohjeita Euroopan talousyhteisön kilpailusääntöjen soveltamisesta televiestinnän alalla⁽²⁾ muun muassa selkeyttääkseen yhteisön kilpailulainsäädännön soveltamista sellaiseen teleorganisaatioiden yhteistoimintaan, jolla pyritään toteuttamaan yhteisönlaajuinen yleisten verkkojen ja palvelujen keskinäinen liitettävyyden,
- 19) tehokkaiden ja toimivien telepalvelujen uusien sovelluksien tarjoamiseksi telepalvelujen tarjoajat ja muut käyttäjät voivat yhteisön oikeuden periaatteiden mukaisesti vaatia mahdollisuutta liittyä kiinteään yleiseen puhelinverkkoon muissakin kuin puhelin-käyttäjien enemmistölle tarjottavissa verkon liityntä-pisteissä; tällaisten pyyntöjen on oltava kohtuullisia tekniseen ja taloudelliseen toteutettavuuteen nähden; on otettava käyttöön menettelyjä käyttäjien vaatimusten ja teleorganisaatioiden perusteltujen etujen tasapainottamiseksi; on olennaista, että yleisen tele-

⁽¹⁾ EYVL N:o L 95, 21.4.1993, s. 29⁽²⁾ EYVL N:o C 233, 6.9.1991, s. 2

verkon toimintakyky säilyy, kun kiinteää yleistä puhelinverkkoa hyödynnetään tehokkaasti tällaisin erityiskäyttöin,

- 20) direktiivin 90/387/ETY määritelmän mukaisesti verkon liityntäpiste voi sijaita teleorganisaation tiloissa; tämä direktiivi ei nimenomaisesti edellytä palvelun tarjoajien omistamien laitteiden asentamista teleorganisaation tiloihin,
- 21) sen varmistamiseksi, että teleorganisaatiot eivät syrji sellaisia palvelujen tarjoajia, joiden kanssa ne kilpailevat, on välttämätöntä, että kansalliset viranomaiset toteuttavat riittävät suojaustoimenpiteet, mukaan lukien erityisesti sellaiset suojaustoimenpiteet, joilla taataan tasapuolinen pääsy verkkorajapintoihin; tariffien, jotka koskevat teleorganisaatioita käytettäessä kiinteää yleistä puhelinverkkoa telepalvelujen tarjoamiseen, olisi oltava samat kuin muille käyttäjille,
- 22) käyttäjien olisi hyödyttävä suurtuotannon eduista, jollaisia voi syntyä uusien älyverkkooarkkitehtuurien tuloksena; yhteisön telepalvelumarkkinoiden kehittyminen edellyttää tässä direktiivissä mainittujen toimintojen laajinta mahdollista saatavuutta; syrjintömyyden periaatetta on noudatettava tavalla, joka ei estä kehittyneiden telepalvelujen kehittymistä,
- 23) teleorganisaatioita on kannustettava toteuttamaan tarvittavat yhteistyömekanismit, joilla varmistetaan yleisten televerkkojen täydellinen yhteisönlaajuinen keskinäinen liitettävyyden erityisesti puhelinpalvelujen osalta; kansallisten sääntelyviranomaisten on helpotettava tällaista yhteistyötä; tällaisen keskinäisen liittämisen on oltava lakisääteisessä valvonnassa, jotta turvataan käyttäjien edut yhteisönlaajuisesti ja huolehditaan yhteisön oikeuden noudattamisesta, sekä noudatettava soveltuvin osin voimassa olevia Kansainvälisen teleliiton (ITU) toimialaan kuuluvia kansainvälisiä säädöksiä; tämän vuoksi kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oltava oikeus saada tarvittaessa tarkat tiedot verkkojen keskinäistä liittämistä koskevista sopimuksista; komissio voi pyytää jäsenvaltioilta tietoja verkkojen erityiskäyttöä koskevista sopimuksista ja keskinäistä liittämistä koskevista sopimuksista siinä määrin kuin yhteisön oikeudessa säädetään,
- 24) yleisten puhelinverkkojen keskinäinen liittäminen on olennaista yhteisönlaajuisten puhelinpalvelujen tarjoamisen kannalta; kansallisten sääntelyviranomaisten velvollisuus on varmistaa, että ehdot,

jotka koskevat keskinäistä liittämistä kiinteisiin yleisiin puhelinverkkoihin, ovat puolueettomia ja syrjittömiä direktiivin 90/387/ETY mukaisesti, mukaan lukien toisten jäsenvaltioiden teleorganisaatioiden sekä yleisten matkapuhelinpalvelujen operaattorien toteuttamat keskinäiset liittämiset,

- 25) jos jäsenvaltion kiinteää yleistä puhelinverkkoa operoi useampi kuin yksi teleorganisaatio, kansallisten sääntelyviranomaisten on välttämätöntä yhteisönlaajuisten puhelinpalvelujen tarjoamisen takaamiseksi valvoa asianmukaisesti keskinäisen liittämisen järjestelyjä; tällaisissa keskinäisen liittämisen järjestelyissä olisi otettava huomioon tässä direktiivissä mainitut periaatteet,
- 26) syrjintömyyden periaate pyrkii keskinäisen liittämisen osalta ensisijaisesti estämään teleorganisaatioita väärinkäyttämästä määräävää asemaansa,
- 27) direktiivin 90/387/ETY mukaisesti on koko yhteisössä sovellettava yhteisiä, tehokkaita tariffiperiaatteita, jotka perustuvat puolueettomiin perusteisiin ja kustannuksiin suhteuttamiseen; näiden tariffiperiaatteiden täydelliseen toteuttamiseen voidaan tarvita kohtuullinen siirtymäkausi; tariffien on kuitenkin oltava selkeät ja asianmukaisella tavalla julkaistut sekä perustamissopimuksen kilpailumääräysten mukaisesti riittävästi eritellyt, niiden on taattava tasavertainen kohtelu eivätkä ne saa olla syrjiviä; kustannuksiin suhteuttamisen periaatetta sovellettaessa olisi otettava huomioon palvelujen yleisen saatavuuden tavoite ja voidaan ottaa huomioon kaupunki- ja aluesuunnittelupolitiikka, jolla pyritään varmistamaan jäsenvaltion yhtenäisyys,
- 28) kansallisten sääntelyviranomaisten on vastattava tariffien valvonnasta; tariffirakenteiden kehityksen olisi perustuttava tekniseen kehitykseen ja käyttäjien kysyntään; kustannuksiin suhteutettujen tariffien vaatimus tarkoittaa, että teleorganisaatioiden tulee kohtuullisessa ajassa ottaa käyttöön kustannuslaskentajärjestelmä, jolla kustannukset voidaan jakaa palvelujen kesken mahdollisimman tarkasti selkeän kustannuslaskentajärjestelmän pohjalta; tällaiset vaatimukset voidaan täyttää esimerkiksi soveltamalla täysin eritellyn kustannuslaskelman periaatetta,
- 29) kustannuksiin suhteuttamisen pääperiaatteen puitteissa tarvitaan tiettyä kansallisen sääntelyviranomaisen valvomaan liikkumavaraa, joka mahdollistaa alennetut tariffit tiettyihin tarkoituksiin tai yhteiskunnallisesti toivottavat tariffit tietuille ihmisryhmille, tiettyntyyppisille puheluille tai tiettyinä vuoro-

- kaudenaikoina; alennettujen tariffien on noudatettava perustamissopimuksen kilpailumääräyksiä ja erityisesti yleisperiaatetta, jonka mukaan sopimusten solmiminen ei saa riippua asiaan liittymättömien lisävelvoitteiden hyväksymisestä; erityisesti alennetut tariffit eivät saa yhdistää erityis- tai yksinoikeudellista palvelutarjontaa kilpailunalaiseen palvelutarjontaan,
- 30) käyttäjien on kyettävä tarkastamaan laskujensa virheettömyys siten, että heille tarjotaan omien tarpeidensa ja asiaan kuuluvan tietosuojaa ja yksityisyyttä koskevan lainsäädännön mukaisella tarkkuudella eriteltyjen laskujen mahdollisuus,
- 31) luetteloja puhelinpalveluja tilaavista käyttäjistä on oltava vapaasti saatavissa, sillä ne ovat tärkeä osa puhelinpalvelujen käyttöä; luettelotiedot on tehtävä saataviksi oikeudenmukaisella ja syrjimättömällä tavalla; käyttäjillä olisi asiaan kuuluvan tietosuojaa ja yksityisyyttä koskevan lainsäädännön mukaisesti oltava oikeus valita, haluavatko he tietojensa näkyvän luetteloissa vai eivät; tämä direktiivi ei muuta jo olemassa olevia puhelinluetteloiden tarjoamista koskevia sääntöjä,
- 32) maksulliset yleisöpuhelimet ovat tärkeä puhelinpalvelujen käyttötapa erityisesti hätätilanteissa, ja olisi suotavaa varmistaa, että yleisöpuhelimia on riittävästi täyttämään käyttäjien kohtuulliset tarpeet,
- 33) tiedostaen, että yhden ainoan, kaikissa jäsenvaltioissa toimivan puhelukorttityypin kehittäminen olisi käyttäjien etu, komissio on valtuuttanut Euroopallaisen standardointikomitean (CEN) ja Euroopallaisen sähkötekniikan standardointikomitean (Cenelec) kehittämään sopivia standardeja; näiden standardien lisäksi tarvitaan kaupallisia sopimuksia, joilla varmistetaan, että yhdessä jäsenvaltiossa myytäviä puhelukortteja voidaan käyttää muissa jäsenvaltioissa,
- 34) jäsenvaltioissa voidaan tukea ihmisryhmiä, joilla on erityistarpeita; tämä voi koskea myös puhelinpalveluihin liittyviä säädöksiä, sillä puhelinpalvelut tunnustetaan tärkeiksi palveluiksi vammaisille,
- 35) komissio on kehottanut Euroopan telealan standardointilaitosta (ETSI) selvittämään sellaisen yhtenäistetyin yksilinjaisen verkkoliittymän teknisen ja taloudellisen toteutettavuuden, jollainen sopisi kiinteään yleiseen puhelinverkkoon liittymiseen ja verkon käyttöön kaikissa jäsenvaltioissa; jotta taattaisiin yhtenäistetty liittymisen ISDN-verkon päätelaitteisiin, olisi verkon vastaavalle liittymäpisteelle asetettava tiettyjä vaatimuksia, mukaan lukien pistorasiaa koskevat eritelmat,
- 36) kansallisten puhelinnumeroiden olisi oltava kansallisten sääntelyelinten valvonnassa; numerointijärjestelmät olisi kehitettävä neuvotellen tiiviisti teleorganisaatioiden kanssa ja sopusoinnussa pitkän tähtäimen Euroopan laajuisen numeroinnin ja kansainvälisen numerointijärjestelmän kanssa; numerointimuutosten toteuttaminen on kallista sekä teleorganisaatioille että käyttäjille, ja numeroinnin muuttaminen on saatava kansallisiin ja kansainvälisiin vaatimuksiin nähden sopivalle minimitasolle pitkällä aikavälillä,
- 37) telepalvelujen numerointia koskevan Euroopan laajuisen yhteistyön edistämisestä 19 päivänä marraskuuta 1992 annetussa neuvoston päätöslauselmassa⁽¹⁾ katsotaan yleiseurooppalaisia sovellusmahdollisuuksia sisältävien palvelujen numerointijärjestelyihin liittyvän yhteistyön tehostaminen tärkeäksi poliittiseksi tavoitteeksi; on olemassa tarve luoda Euroopan numeroavaruus Euroopan laajuisen puhelinpalvelujen toteuttamisen ja käytön helpottamiseksi mukaan lukien ilmaisnumerot,
- 38) direktiivin 90/338/ETY mukaisesti jäsenvaltioiden, jotka tekevät telepalvelujen toimittamisen toimiluvan myöntämis- tai ilmoitusmenettelyn alaiseksi, on huolehdittava, että toimilupien myöntämisehdot ovat puolueettomat, syrjimättömät ja selkeät, että hakemuksen hylkäämisen syyt ilmoitetaan kaikissa tapauksissa ja että on olemassa menettely, jolla mihin tahansa hylkäävään päätökseen voidaan hakea muutosta; kiinteän yleisen puhelinverkon käyttöehtojen on noudatettava yhteisön oikeutta ja erityisesti direktiiviä 90/387/ETY; avoimen verkon tarjoamisen soveltamisesta kiinteisiin johtoihin 5 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/44/ETY⁽²⁾ mukaisesti kaikenlaisten rajoitusten, joilla tähdätään olennaisten vaatimusten noudattamiseen, on oltava yhteisön oikeuden mukaisia ja kansallisen sääntelyviranomaisen säädännöistä asetettavia; mitään kiinteiden johtojen ja yleisen puhelinverkon keskinäistä liittämistä koskevia teknisiä rajoituksia ei saa ottaa käyttöön tai pitää voimassa;
- 39) direktiivin 90/387/ETY mukaisesti olennaiset vaatimukset siitä, mitkä rajoitukset yleisiin televerkkoihin tai -palveluihin liittymiselle ja verkkojen ja palvelujen käytölle ovat perusteltuja, rajoittuvat verkon toimintojen varmistamiseen, verkon toimintakyvyn ylläpitoon, perustelluissa tapauksissa palvelujen yh-

(1) EYVL N:o C 318, 4.12.1992, s. 2

(2) EYVL N:o L 165, 19.6.1992, s. 27, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission päätöksellä 94/439/EY (EYVL N:o L 181, 15.7.1994, s. 40).

- teentoimivuuden takaamiseen ja soveltuvin osin tietosuojaan; lisäksi ovat voimassa päätelaitteiden liittämiseen yleisesti sovellettavat ehdot; kansalliset sääntelyviranomaiset voivat antaa valtuudet menettelyihin, joiden avulla teleorganisaatio kykenee välittömästi ryhtymään toimiin vakavissa liittymis- tai käyttöehtojen rikkomustapauksissa,
- 40) avoimuuden periaatteetta olisi sovellettava puhelinpalvelujen perustana oleviin standardeihin; direktiivin 90/387/ETY mukaisesti teknisten rajapintojen ja liittymisehtojen yhtenäistämisen on perustuttava yhteisiin teknisiin eritelmiin, joissa on otettu huomioon kansainvälinen standardointi; teknisiä standardeja ja säännöksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/189/ETY⁽¹⁾ mukaisesti uusia kansallisia standardeja ei saa kehittää aloilla, joilla yhtenäistettyjen eurooppalaisten standardien kehitystyö on käynnissä,
- 41) komission tämän direktiivin tehokkaan valvonnan soveltamisen mahdollistamiseksi jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ne kansalliset sääntelyviranomaiset, jotka vastaavat tässä direktiivissä luoduista tehtävistä ja tämän direktiivin edellyttämästä asiaan kuuluvien tietojen toimittamisesta,
- 42) kansallisen lainsäädännön tai yhteisön oikeuden antamien oikeuskeinojen lisäksi tarvitaan yksinkertainen riitojen sovitellumenettely sekä kansallisella että yhteisön tasolla; tämän menettelyn olisi oltava joustava, nopea, huokea ja selkeä, ja sen olisi sovellettava kaikkien osapuolten käyttöön,
- 43) telepalvelut kuuluvat kuluttajansuojaa, tietosuoja ja yleisöä loukkaavan tiedon tai materiaalin julkaisemista käsittelevän lainsäädännön piiriin, ja siksi tässä direktiivissä ei säädetä mistään erityisistä lisätoimenpiteistä,
- 44) avoimuutta lisäisi säännöllinen ja järjestelmällinen keskustelu teleorganisaatioiden, käyttäjien, kuluttajien, valmistajien ja palvelujen tarjoajien kanssa tämän direktiivin herättämistä yhteisönlaajuisista kysymyksistä; neuvottelut ammattiyhdistysten kanssa kattaa jo komission päätös 90/450/ETY⁽²⁾, jolla asetettiin komission avuksi työnantajien ja kansaajien edustajista koostuva yhteinen televiestintäpalvelujen yhteiskomitea,
- 45) telealan kehittyessä voimakkaasti avoimen verkon tarjoamisen soveltamisen puhelinliikenteeseen olisi oltava asteittainen ja jatkuva menettely, ja säädöstehtojen on oltava riittävän joustavat täyttääkseen muuttuvien markkinoiden ja muuttuvan tekniikan luomat tarpeet; siksi olisi otettava käyttöön joustava ja nopea teknisen mukauttamisen menettely, joka ottaa tarkoin huomioon jäsenvaltioiden näkemykset ja johon ONP-komitea osallistuisi,
- 46) ennakoidaan tarvittava menettely, jolla varmistetaan lähentyminen yhteisön tasolla määrittämällä puhelinpalveluille ja -toiminteille yhtenäistetyt tavoitteet ja tavoitepäivämäärät; ONP-komitean olisi osallistuttava tällaiseen lähentymismenettelyyn; tällaisessa menettelyssä on otettava tarkoin huomioon verkon kehityksen tila ja markkinakysyntä yhteisössä,
- 47) yhteisönlaajuisen kannattavan kehittyneen puhelinpalvelun tavoitetta, joka on sisämarkkinoiden olennainen perustekijä, ei voida toteuttaa tyydyttävästi jäsenvaltiotasolla, ja siksi tavoite saavutetaan paremmin yhteisön tasolla antamalla tämä direktiivi,
- 48) päätöksen 91/396/ETY⁽³⁾ mukaan yhteisössä olisi otettava käyttöön yhteinen eurooppalainen hätäpuhelinnumero; telepätelaitteita ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroista tunnustamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 29 päivänä huhtikuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/263/ETY⁽⁴⁾, määrittelee ehdot päätelaitteiden liittämiseksi kiinteään yleiseen puhelinverkkoon,
- 49) Eurooppa on suuntautumassa informaatiooperustaiseen talouteen; pääsy verkkoihin on maailmanlaajuisesti tärkeä kysymys; neuvosto on sopinut aikataulusta palvelujen, televerkkojen ja infrastruktuurien vapauttamiselle; tasapainoisella yhdenmukaistamis- ja vapauttamispolitiikalla, johon kuuluu yleiseen palveluun liittyvät toimenpiteet, varmistetaan, että Euroopan yrityksillä, teollisuudella ja kansalaisilla on pääsy nykyaikaisiin, kohtuuhintaisiin ja tehokkaisiin viestinnän infrastruktuureihin, joissa tarjotaan laajoja ja monipuolisia palveluja, ja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 94/10/EY (EYVL N:o L 100, 19.4.1994, s. 30).

⁽²⁾ EYVL N:o L 230, 24.8.1990, s. 25

⁽³⁾ EYVL N:o L 217, 6.8.1991, s. 31

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 128, 23.5.1991, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/97/ETY (EYVL N:o L 290, 24.11.1993, s. 1).

50) neuvoston 22 päivänä heinäkuuta 1993 antama päätöslauselma⁽¹⁾ kehottaa komissiota tekemään tarpeelliset lainsäädännölliset ehdotukset 1 päivään tammikuuta 1996 mennessä sekä tutkimaan, miten mukauttaa avoimen verkon tarjoaminen tulevaan kehitykseen,

— ”maksullisella yleisöpuhelimella” yleisön käytettävissä olevaa puhelinta, jonka käyttö voidaan maksaa esimerkiksi kolikoilla, luotto-/maksukorteilla ja/tai puhelukorteilla.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltamisala

1. Tässä direktiivissä säädetään ehtojen yhtenäistämistä, joka koskee vapaata ja tehokasta yleisiin puhelinpalveluihin ja kiinteisiin yleisiin puhelinverkkoihin liittymistä ja verkkojen ja palvelujen käyttöä sekä yhtenäistetyn puhelinpalvelun saatavuutta kaikkialla yhteisössä.

2. Tämä direktiivi ei koske matkapuhelinpalveluja, paitsi niiltä osin kuin se käsittelee yleisiin matkapuhelinpalveluihin käytettävien verkkojen ja kiinteiden yleisten puhelinverkkojen keskinäistä liittämistä.

2 artikla

Määritelmät

1. Direktiivissä 90/387/ETY annetut määritelmät pätevät soveltuvien osin tähän direktiiviin.

2. Tässä direktiivissä tarkoitetaan

— ”kiinteällä yleisellä puhelinverkolla” yleistä kytkentäistä televerkkoa, jota käytetään muun muassa puhelinpalvelujen tarjoamiseen sijainniltaan kiinteiden verkon liityntäpisteiden välillä,

— ”käyttäjillä” loppukäyttäjiä, mukaan lukien kuluttajat (esimerkiksi kotikäyttäjät), ja palvelujen tarjoajia, mukaan lukien teleorganisaatiot silloin, kun ne osallistuvat sellaisten palvelujen toimittamiseen, joita tarjoavat tai voivat tarjota myös muut.

— ”kansallisella sääntelyviranomaisella” kunkin jäsenvaltion toimielintä tai toimielimiä, jotka ovat oikeudellisesti erillisiä ja toiminnallisesti riippumattomia teleorganisaatioista ja joille kyseinen jäsenvaltio on antanut muun muassa tässä direktiivissä mainitut sääntelytehtävät,

— ”ONP-komitealla” direktiivin 90/387/ETY 9 artiklan 1 kohdalla perustettua komiteaa,

3 artikla

Palvelun tarjoaminen, päätelaitteiden liittäminen ja verkon käyttö

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että niissä toimivat teleorganisaatiot tarjoavat erillisesti tai yhdessä tämän direktiivin säännösten mukaisen kiinteän yleisen puhelinverkon ja puhelinpalvelun, jotta voidaan taata yhtenäistetty tarjonta koko yhteisössä.

Erityisesti jäsenvaltioiden on huolehdittava, että käyttäjillä on mahdollisuus

a) halutessaan liittyä kiinteään yleiseen puhelinverkkoon,

b) liittää ja käyttää käyttäjän tiloihin sijoitettuja hyväksytyjä päätelaitteita kansallisen lainsäädännön ja yhteisön oikeuden mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, ettei tarjottavan yhteyden käytölle aseteta mitään muita rajoituksia kuin 22 artiklassa tarkoitetut rajoitukset.

4 artikla

Tietojen julkaiseminen ja saatavuus

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että kiinteään yleiseen puhelinverkkoon ja puhelinpalveluihin liittymisestä sekä verkon ja palvelujen käytöstä julkaistaan riittävät ja ajan tasalla olevat tiedot liitteessä I esitettyä jäsentelyä noudattaen.

Muutokset palveluissa ja tiedot uusista palveluista on julkaistava mahdollisimman nopeasti. Kansallinen sääntelyviranomainen voi säätää sopivan ilmoitusajan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on julkaistava asianmukaisella tavalla, niin että ne ovat käyttäjien helposti saatavissa. Asianomaisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä on oltava viittaus tämän tiedon julkaisemiseen.

3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava komissiolle yhden vuoden kuluessa tämän direktiivin antamisesta, ja tämän jälkeen aina käytännön muutuksessa, siitä tavasta, jolla 1 kohdassa tarkoitetut tiedot annetaan saataville; komissio julkaisee säännöllisesti vastaavan viittauksen tällaisiin ilmoituksiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 213, 6.8.1993, s. 1

*5 artikla***Palvelujen laatu- ja toimitusaikatavoitteet**

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava tavoitteiden asettamisesta ja julkaisemisesta toimitusajan ja liitteeseen II perustuvien palvelulaadun mittarien osalta. Määritelmät, mittausten menetelmät ja teleorganisaatioiden suoritusaste näihin tavoitteisiin nähden on julkaistava vuosittain. Kansallisen sääntelyviranomaisen on tarkistettava määritelmät, mittausten menetelmät ja tavoitteet vähintään joka kolmas vuosi.

2. Julkaiseminen on tehtävä 4 artiklassa säädettyllä tavalla.

3. Tarvittaessa komissio ONP-komiteaa kuullen ja 30 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen kehottaa ETSI:a laatimaan eurooppalaiset standardit yhteisistä määritelmistä ja mittausten menetelmistä.

*6 artikla***Tarjoamisen lopettamisen ehdot**

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että palvelutarjonta jatkuu kohtuullisen ajan ja että tarjonnan lopettaminen tai muutos, joka merkittävästi muuttaa palvelujen hyödyllisyyttä käyttäjälle, voidaan tehdä vasta kun on kuultu sellaisia käyttäjiä, joihin muutos vaikuttaa, ja kansallisen sääntelyviranomaisen asettaman julkisen huomautusajan jälkeen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käyttäjät toimiessaan kansallisen lainsäädännön sallimalla tavalla käyttäjien ja/tai kuluttajien etuja edustavien järjestöjen yhteydessä voivat tuoda kansallisen sääntelyviranomaisen käsiteltäväksi tapauksia, joissa tarjonnan lopettamisesta kärsivät käyttäjät eivät hyväksy teleorganisaation suunnittelemaa lopettamispäivää, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen lainsäädännön muiden muutostenhakuja koskevien säännösten soveltamista.

*7 artikla***Käyttäjäsopimukset**

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että käyttäjät saavat sopimuksen, jossa mainitaan tarkasti teleorganisaation tarjoamat palvelut, sekä kaikki korvaus- ja hyvitysmaksujärjestelyt, mikäli palvelutaso ei ole sopimuksen mukainen.

2. Teleorganisaatioiden on vastattava viipymättä pyyntöön kiinteään yleiseen puhelinverkkoon liittymisestä ja ilmoitettava käyttäjälle arvioitu palvelun toimituspäivä.

3. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oikeus vaatia muutosta sopimusehtoihin ja mihin tahansa teleorganisaation käyttämiin korvaus- ja/tai hyvitysmaksukäytäntöihin. Käyttäjien ja teleorganisaatioiden välisten sopimusten on sisällettävä yhteenveto kiistojen sovittelumenettelyn vireille panemisesta.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että käyttäjillä on oikeus nostaa kanteita ja hallintoriitoja teleorganisaatiota vastaan.

*8 artikla***Poikkeaminen julkaistuista ehdoista**

Jos teleorganisaatio vastauksena johonkin tiettyyn pyyntöön pitää kiinteään yleiseen puhelinverkkoon liittymisen tarjoamista kohtuuttomana julkaistujen tarffiensa ja toimitusehtojensa puitteissa, sen on pyydettävä kansallisen sääntelyviranomaisen hyväksyntä ehtojen muuttamiselle kyseisessä tapauksessa.

*9 artikla***Kehittyneiden toimintojen tarjoaminen**

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on teknisen ja taloudellisen toteutettavuuden puitteissa huolehdittava liitteessä III olevassa 1 kohdassa lueteltujen toimintojen tarjoamisesta 24 artiklassa tarkoitettujen teknisten standardien mukaisesti.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on helpotettava ja kannustettava liitteessä III olevassa 2 kohdassa lueteltujen 24 artiklassa tarkoitettujen teknisten standardien mukaisten palvelujen ja toimintojen tarjoamista teleorganisaatioiden välisin ja soveltuvin osin muiden palveluja tai toimintoja tarjoavien henkilöiden välisin kaupallisin järjestelyin perustamissopimuksen kilpailumääräyksiä noudattaen sekä käyttäjien kysynnän mukaan.

3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että liitteessä III olevassa 1 kohdassa lueteltujen toimintojen käyttöönottoajat asetetaan ottaen huomioon verkon kehitystila, markkinakysyntä ja standardoinnin edistyminen ja julkaistaan 4 artiklassa säädettyllä tavalla. Kansallisten sääntelyviranomaisten on kannustettava liitteessä III olevassa 2 kohdassa lueteltujen palvelujen ja toimintojen käyttöönottoaikojen asettamista ja julkaisemista samalla tavalla.

10 artikla

Erityiset verkkoliittymät

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että teleorganisaatiot vastaavat kohtuullisiin pyyntöihin kiinteään yleiseen puhelinverkkoon liittymisestä muissa kuin liitteen I tarkoittamissa verkon liityntäpisteissä, paitsi jos pyytäjinä ovat

- a) yleisten matkapuhelinpalvelujen operaattorit,
- b) teleorganisaatiot puhelinpalvelujen osalta.

Jos teleorganisaatio vastauksena tiettyyn pyyntöön pitää kiinteän yleisen puhelinverkon erityisen verkkoliittymän tarjoamista kohtuuttomana, sen on pyydettävä kansallisten sääntelyviranomaisen hyväksyntä tällaisen liittymisen rajoittamiselle tai estämiselle. Käyttäjille, joihin rajoittava tai estävä päätös vaikuttaa, on taattava mahdollisuus saattaa asia kansallisen sääntelyviranomaisen käsiteltäväksi, ennen kuin asiasta tehdään päätös.

Jos pyyntö erityisestä verkkoliittymästä hylätään, pyynnön esittäneelle käyttäjälle olisi annettava pikainen ja perusteltu selitys siitä, miksi pyyntö on hylätty; tämä säännös ei kuitenkaan koske toimintaa kansallisen hallinnon puitteissa toimiluvan myöntämisehtojen toimeenpanemiseksi yhteisön oikeuden mukaisesti, eikä toimintaa kansallisessa tuomioistuimessa.

2. Erityisen verkkoliittymän tekniset ja kaupalliset järjestelyt ovat sopimuspuolten välinen asia, johon kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oikeus puuttua 1, 3 ja 4 kohdassa säädetyn mukaisesti. Sopimus voi sisältää sellaisten kustannusten korvaamisen, joita teleorganisaatiolle aiheutuu muun muassa pyydetyn verkkoliittymän tarjoamisesta; tällaisissa veloituksissa on otettava tarkoin huomioon direktiivin 90/387/ETY liitteessä II mainitut kustannuksiin suhteuttamisen periaatteet.

3. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat milloin tahansa puuttua asioihin omasta aloitteestaan tai jommankumman osapuolen pyynnöstä, sellaisten ehtojen aikaansaamiseksi, jotka ovat syrjimättömät, oikeudenmukaiset ja kohtuulliset molemmille osapuolille sekä suurimmaksi hyödyksi kaikille käyttäjille.

4. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on myös oikeus tarkastaa kaikkien käyttäjien edun nimissä, että sopimukseen sisältyy ehdot, jotka täyttävät 3 kohdassa mainitut perusteet, että sopimukset astuvat voimaan ja toteutetaan tehokkaasti ja viipymättä ja että niihin sisältyy ehtoja asiaa koskevien standardien ja olennaisten vaatimusten noudattamisesta ja/tai kokonaisuuden ylläpitämisestä.

5. Kansallisten sääntelyviranomaisten 4 kohdan mukaisesti asettamat ehdot on julkaistava 4 artiklassa säädettyllä tavalla.

6. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että teleorganisaatiot noudattavat syrjimättömyyden periaatetta käyttäessään kiinteää yleistä puhelinverkkoa sellaisten palvelujen tarjoamiseen, joita myös muut palvelujen tarjoajat toimittavat tai voivat toimittaa.

7. ONP-komiteaa kuullen ja 30 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen komissio kehottaa ETSI:ä laatimaan standardit uudentyypisistä verkkoliittymistä. Viitaukset näihin uudentyypisiin verkkoliittymiä käsitteleviin standardeihin julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* direktiivin 90/387/ETY 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

8. Erityisiä verkkoliittymiä koskevista sopimuksista on pyydettäessä annettava tietoja kansallisen sääntelyviranomaisen käyttöön.

11 artikla

Yhdysliikenne

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että jäljempänä tarkoitettujen organisaatioiden kohtuulliset pyynnöt yhdysliikenteestä kiinteään yleiseen puhelinverkkoon täytetään, erityisesti yhteisönlaajuisen puhelinpalvelujen tarjoamisen takaamiseksi:

- a) toisissa jäsenvaltioissa kiinteitä yleisiä puhelinverkoja tarjoavat teleorganisaatiot, joiden nimet on ilmoitettu 26 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- b) yleisten matkapuhelinpalvelujen operaattorit samassa jäsenvaltiossa.

Teleorganisaatio ei saa hylätä mitään yhdysliikennepyyntöä ilman maansa kansallisen sääntelyviranomaisen hyväksyntää.

Toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden 26 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettujen yleisten matkapuhelinpalvelujen operaattorien yhdysliikenteestä kiinteään yleiseen puhelinverkkoon voidaan sopia myös osapuolten kesken. Teleorganisaatio ei saa hylätä mitään tällaista yhdysliikennepyyntöä ilman maansa kansallisen sääntelyviranomaisen suostumusta.

2. Yhdysliikenteen tekniset ja kaupalliset järjestelyt ovat sopimusosapuolten välinen asia, johon kansallisella sääntelyviranomaisella on oikeus puuttua 10 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että teleorganisaatiot noudattavat syrjimättömyyden periaatetta tehdessään yhdysliikennesopimuksia toisten kanssa.

4. Jos yhdysliikennesopimukset sisältävät erityisiä säännöksiä korvauksista teleorganisaatiolle tilanteissa, joissa osapuoliin kohdistuvat erilaiset käyttöolosuhteet, esimerkiksi hintasäännöstely ja yleiset palveluvelvoitteet, tällaisten korvaussäännösten on oltava kustannuksiin suhteutettuja, syrjimättömiä ja tarkoin perusteltuja, ja niitä sovelletaan ainoastaan yhteisön oikeutta noudattavan kansallisen sääntelyviranomaisen suostumuksella.

5. Yhdysliikennesopimuksista on pyydettyä annettava tietoja asiaan kuuluvien kansallisten sääntelyviranomaisten käyttöön.

12 artikla

Tariffiperiaatteet ja selkeys

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että kiinteän yleisen puhelinverkon ja puhelinpalvelujen tariffit noudattavat direktiivin 90/387/ETY liitteessä II mainittuja selkeyden ja kustannuksiin suhteuttamisen pääperiaatteita ja tämän artiklan säännöksiä.

2. Rajoittamatta kustannuksiin suhteuttamisen periaatteen soveltamista kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa teleorganisaatioille tariffirajoituksia, jotka liittyvät puhelinpalvelujen yleisen saatavuuden päämäärään mukaan lukien kaupunki- ja aluesuunnittelu.

3. Kiinteän yleisen puhelinverkon liittymis- ja käyttötariffien on oltava riippumattomia käyttäjien käyttämän sovelluksen tyypistä, paitsi sikäli kuin he tarvitsevat erilaisia palveluja ja toimintoja.

4. Kiinteän yleiseen puhelinverkkoon liittämisen ja puhelinpalvelujen tarjoamisen ohella käytettyjen lisätoimintojen tariffien on yhteisön oikeuden mukaan oltava riittävästi eriteltyjä, niin että käyttäjän ei tarvitse maksaa toimintoista, jotka ovat tarpeettomia hänen pyytämänsä palvelun kannalta.

5. Tariffien on tavallisesti sisällettävä seuraavat osat, joista jokainen on eriteltävä käyttäjälle:

- liittymismaksu kiinteään yleiseen puhelinverkkoon liittämiseen ja puhelinpalvelujen tilaamisesta;
- laskutuskauden vuokra käyttäjän valitseman palveluja toimintyyppin mukaan;

- käyttömaksut, joissa voidaan ottaa huomioon muun muassa puhelinliikenteen ruuhka-ajat ja hiljaiset ajat.

Jos käytetään muita osatariffeja, näiden on oltava selkeät ja perustuttava puolueettomiin perusteisiin.

6. Tariffit on julkaistava 4 artiklassa säädetyllä tavalla.

7. Tariffimuutokset voidaan toteuttaa vasta kansallisen sääntelyviranomaisen asettaman asianmukaisen julkisen huomautusajan umpeuduttua.

13 artikla

Kustannuslaskennan periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että niiden tämän direktiivin 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettujen teleorganisaatioiden on 31 päivään joulukuuta 1996 mennessä otettava käyttöön 12 artiklan toteuttamiseen soveltuva kustannuslaskentajärjestelmä ja että pätevä riippumaton toimielin vahvistaa organisaation noudattavan tällaista järjestelmää. Vuosittain on julkaistava noudattamista koskeva lausunto.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että kustannuslaskentajärjestelmän kuvaus, josta selviävät kustannusten jakamisen pääluokat sekä säännöt, joiden perusteella puhelinpalvelujen kustannukset on jaettu, saadaan pyydettyä nähtäväksi. Kansallisten sääntelyviranomaisten on pyydettyä annettava komissiolle tietoja teleorganisaatioiden käyttämistä kustannuslaskentajärjestelmistä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun järjestelmän on, tämän kohdan viimeisen alakohdan soveltamista rajoittamatta, sisällettävä seuraavat osat:

- a) puhelinpalvelujen kustannusten on erityisesti sisällettävä ne välittömät kustannukset, joita teleorganisaatiolle aiheutuu puhelinpalvelujen perustamisesta, operoinnista ja ylläpidosta sekä puhelinpalvelujen markkinoinnista ja laskutuksesta
- b) yhteiset kustannukset eli sellaiset kustannukset, joiden ei voida katsoa välittömästi johtuvan puhelinpalvelusta eikä muista toiminnoista, jaetaan seuraavasti:
 - i) jos mahdollista, yhteiset kustannusluokat jaetaan itse kustannusten alkuperän suoran erittelyn perusteella;
 - ii) jos suora erittely ei ole mahdollinen, yhteisten kustannusten jakoperusteena on epäsuora sidon-

naisuus toiseen kustannusluokkaan tai kustannusluokkien ryhmään, joihin kustannukset on mahdollista määritellä tai jaotella suoraan. Tällaisen epäsuoran liittymisen on perustuttava vertailukelpoiseen kustannusrakenteisiin;

- iii) mikäli ei löydetä suoria eikä epäsuoria kustannusten jakoperusteita, kustannusluokka määritetään yleisen sijoittimen avulla, joka lasketaan kaikkien välittömien ja välillisten kustannusten suhteesta toisaalta puhelinpalveluihin ja toisaalta muihin palveluihin.

Muita kustannuslaskentajärjestelmiä voidaan käyttää, jos ne soveltuvat 12 artiklan täytäntöönpanoon ja ovat kansallisten sääntelyviranomaisten sellaisenaan teleorganisaatioiden käyttöön hyväksymiä, ja komissiolle on ilmoitettava ennen tällaisten järjestelmien soveltamista.

4. Kansallisen sääntelyviranomaisen käyttöön on pyydettyessä annettava yksityiskohtaisia tietoja kustannuslaskennasta luottamuksellisesti.

5. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että 26 artiklan mukaisesti ilmoitetut teleorganisaatiot laativat ja julkaisevat tilinpäätöksensä sekä luovuttavat sen tarkastettavaksi. Tarkastaminen suoritetaan kansallisen lainsäädännön määräyksiä noudattaen.

14 artikla

Alennukset, vähäinen käyttö ja muita erityisiä tariffisäännöksiä

1. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat hyväksyä määrälennusten tarjoamisen käyttäjille, jossa tapauksessa kansalliset sääntelyviranomaiset valvovat määrälennuksia.
2. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat hyväksyä erityistariffien käytön yhteiskunnallisesti toivottavien palvelujen kuten hätäpalvelujen osalta tai palveluja harvoin käyttävien tai erityisten sosiaaliryhmien osalta.
3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että tariffirakenteet mahdollistavat alennetut taksat puhelusta yhteisön sisällä hiljaisina aikoina, mukaan lukien soveltuvien osin yö- ja viikonloppupuhelut.
4. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että mikäli käyttöön otetaan erityistariffeja puhelinpalveluille joidenkin määräaikaisten projektien yhteydessä, erityistariffeista on ilmoitettava etukäteen kansallisille sääntelyviranomaisille.

15 artikla

Eritelty laskutus

Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että käyttäjille tarjottavalle mahdollisuudelle saada pyynnöstä eritelty lasku asetetaan tavoitteet ja ne julkaistaan ottaen huomioon verkon kehitystila ja markkinakysyntä.

Seuraavassa kohdassa mainittua poikkeusta lukuun ottamatta eritellyistä laskuista on ilmentävä maksujen jakautuminen niin yksityiskohtaisesti kuin asiaan kuuluva henkilötietojen ja yksityisyyden suojaa käsittelevä lainsäädäntö sallii.

Soittajalle ilmaiset puhelut, mukaan lukien puhelut hätänumeroihin, eivät saa näkyä soittajan eritellyssä laskussa.

Näissä puitteissa käyttäjille voidaan tarjota erilaisia eritellytarkkuuksia kohtuullisin tarifein.

16 artikla

Luettelopalvelut

Kansallisten sääntelyviranomaisten on noudattaen henkilötietojen ja yksityisyyden suojaa käsittelevän asiaan kuuluvan lainsäädännön vaatimuksia huolehdittava, että

- a) luetteloja puhelinpalveluja tilaavista käyttäjistä on käyttäjien saatavilla joko painetussa tai elektronisessa muodossa ja luettelot saatetaan ajan tasalle säännöllisin väliajoin;
- b) käyttäjillä on oikeus päättää, haluavatko he tietojensa näkyvän yleisissä luetteloissa vai eivät;
- c) teleorganisaatiot antavat pyydettyä puhelinpalveluja koskevia yleisiä luettelotietoja julkaistujen ehtojen mukaan, jotka ovat oikeudenmukaiset, kohtuulliset ja syrjimättömät.

17 artikla

Maksullisten yleisöpuhelimien tarjoaminen

Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että maksullisia yleisöpuhelimia tarjotaan riittävästi täyttämään käyttäjien kohtuulliset tarpeet sekä määrällisesti että maantieteellisen kattavuuden osalta ja että tällaisista puhelimista on mahdollista soittaa hätäpuheluja. Päätöksessä 91/396/ETY mainittuun yhteiseurooppalaiseen hätänumeroon soitettavien puhelujen on oltava maksuttomia.

18 artikla

Puhelukortit

1. Komissio huolehti siitä, että ETSI ja/tai CEN/Cenelec laativat standardit yhtenäistetyistä puhelukortista, joka soveltuu maksullisiin puhelimiin kaikissa jäsenvaltioissa, sekä tähän liittyvät verkkorajapintojen standardit, jotka mahdollistavat yhdessä jäsenvaltiossa myytävien puhelukorttien käytön muissa jäsenvaltioissa. Viittaukset näihin standardeihin sekä muiden asiaan liittyvien laitteiden standardeihin julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on kannustettava 1 kohdassa tarkoitettuja standardeja noudattavien maksullisten yleisöpuhelimien asteittaista käyttöön ottamista.

19 artikla

Vammaisten käyttäjien ja erityisiä tarpeita omaavien erityisehdot

Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat laatia erityisehtoja, joilla autetaan vammaisia käyttäjiä ja erityisiä tarpeita omaavia henkilöitä puhelinpalvelujen käytössä.

20 artikla

Verkkoliittymien eritelmät, mukaan lukien pistorasia

1. Tarvittaessa komissio kehottaa ONP-komiteaa kuullen ja 30 ariklan mukaista menettelyä noudattaen ETSI:ä laatimaan standardit uudentyypisistä yhtenäistetyistä verkkoliittymistä direktiivin 90/387/ETY liitteessä II olevan 2 kohdan viitekehyksen mukaisesti. Viittaukset näihin standardeihin julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

2. Jos puhelinpalveluja toimitetaan käyttäjille ISDN-verkon välityksellä S/T-rajapinnan kautta, kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että tämän direktiivin voimaantulon jälkeen uuden verkon liityntäpisteen käyttöönotto tapahtuu, erityisesti pistorasian osalta, asiaan kuuluvien rajapintojen sähköisten määrittelyjen mukaisesti, joihin viitataan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistavassa standardiluettelossa.

21 artikla

Numerointi

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kansalliset puhelinnten numerointisuunnitelmat ovat kansallisen sään-

telyviranomaisen valvonnassa oikeudenmukaisen kilpailun varmistamiseksi. Erityisesti yksittäisten numeroiden ja numerointialueiden jakamismenettelyjen on oltava selkeät, tasapuoliset ja nopeat ja jakaminen on suoritettava puolueettomalla, selkeällä ja syrjimättömällä tavalla.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että kansallisen numerointisuunnitelman pääpiirteet sekä kaikki myöhemmät lisäykset ja muutokset niihin julkaistaan, eivätkä julkaisemista saa rajoittaa muut kuin kansalliseen turvallisuuteen perustuvat syyt.

3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on kannustettava mahdollisten Euroopan numerointijärjestelmien asianmukaista käyttöä liittessä III olevassa 2 kohdassa mainittujen toimiteiden tarjoamiseksi.

22 artikla

Liittymis- ja käyttöehdot ja olennaiset vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kiinteään yleiseen puhelinverkkoon ja puhelinpalveluihin liittymistä tai verkon ja palvelujen käyttöä rajoittavat ehdot pohjautuvat yksinomaan 3, 4 ja 5 kohdassa esitettyihin perusteisiin ja ehdot asetetaan kansallisten sääntelyviranomaisten suostumuksella.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on luotava menettelyjä, joiden avulla pystytään tapauskohtaisesti ja mahdollisimman lyhyessä ajassa päättämään, sallitaanko teleorganisaatioiden ryhtyä sellaisiin toimenpiteisiin kuin kiinteään yleiseen puhelinverkkoon pääsyn estäminen tai puhelinpalvelujen keskeytys tai vähentäminen tapauksissa, joissa käyttäjän väitetään laiminlyöneen käyttöehtojen noudattamisen. Näissä menettelyissä voidaan myös ennakoita se mahdollisuus, että kansallinen sääntelyviranomaisen hyväksyy ennakolta erityistoimenpiteitä käyttöehdoissa määrätyissä loukkaustapauksissa.

Kansallisen sääntelyviranomaisen on huolehdittava, että nämä menettelyt luovat edellytykset avoimelle päätöksentekomenettelylle, jossa osapuolten oikeudet otetaan huomioon asianmukaisesti. Päätös tehdään sen jälkeen, kun molemmille osapuolille on annettu mahdollisuus tulla kuulluksi. Päätös on perusteltava asianmukaisesti ja se on annettava tiedoksi osapuolille viikon kuluessa sen antamisesta.

Yhteenveto näistä menettelyistä on julkaistava 4 artiklassa säädetyllä tavalla.

Tämä säännös ei rajoita osapuolten oikeutta vedota tuomioistuimiin.

3. Kaikenlaiset puhelinpalvelujen erityis- tai yksinöikeuksien perusteella käyttäjille asetetut käyttörajoitukset on asetettava lainsäädännöllisin toimenpitein ja julkais-tava 4 artiklan mukaisesti.

4. Päätelaiteiden liittämiseksi kiinteään yleiseen puhe-linverkkoon asetettavien ehtojen on noudatettava direktii-viä 91/263/ETY, ja ehdot on julkaistava tämän direktiivin 4 artiklan vaatimusten mukaisesti.

Rajoittamatta direktiivin 91/263/ETY säännösten sovelta-mista, jos käyttäjän päätelaite ei täytä tai ei enää täytä päätelaiteiden hyväksymisehtoja tai jos laitteessa on toi-mintahäiriöitä, jotka heikentävät verkon toimintakykyä, tai jos se aiheuttaa ihmisille loukkaantumisvaaran, kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että seu-raavaa menettelyä noudatetaan:

— teleorganisaatio voi keskeyttää palvelujen tarjonnan, kunnes päätelaite on kytketty irti verkon liityntäpis-teestä;

— teleorganisaatio ilmoittaa välittömästi käyttäjälle kes-keetyksestä ja sen syistä;

— palvelut palautetaan entiselleen heti, kun käyttäjä on varmistanut, että hänen päätelaitteensa on kytketty irti verkon liityntäpisteestä.

5. Kun kiinteään puhelinverkkoon liittymistä ja verkon käyttöä rajoitetaan olennaisien vaatimusten perusteella, kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että asiaa koskevissa kansallisissa säännöksissä mainitaan, mihin jäljempänä a—d alakohdassa mainituista olennaisis-ta vaatimuksista tällainen rajoitus perustuu.

Olennaisiin vaatimuksiin perustuvat rajoitukset on jul-kaistava 4 artiklassa säädetyllä tavalla.

Olennaisista vaatimuksista johtuvat rajoitukset on ase-tettava säädännäistoimin.

Rajoittamatta direktiivin 90/387/ETY 3 artiklan 5 koh-dan ja 5 artiklan 3 kohdan soveltamista direktiivin 90/387/ETY 3 artiklan 2 kohdassa mainitut olennaiset vaati-mukset koskevat kiinteää yleistä puhelinverkkoa ja puhe-linpalveluja seuraavasti:

a) *Verkon toimintavarmuus*

Kiinteään yleiseen puhelinverkkoon liittymistä tai ver-kon käyttöä ei saa millään tavalla rajoittaa verkon toimintojen varmistamisen perusteella, paitsi hätäti-lanteessa, jolloin teleorganisaatio voi ryhtyä seura-

viin toimenpiteisiin verkon toimintojen varmistami-seksi:

— palvelujen keskeytys,

— toimintojen rajoittaminen,

— uusien käyttäjien verkkoon ja palveluihin liittymi-sen estäminen.

Hätätilanteella tarkoitetaan tässä yhteydessä laajamit-taista verkon kaatumista tai ylivoimaista estettä, kuten äärimmäiset sääolot, tulva, salamointi tai tuli-palo, lakko tai työsulku, sota, sotatoimet tai kansa-laislevottomuudet. Hätätilanteessa teleorganisaation on pyrittävä kaikin keinoin ylläpitämään palvelunsa kaikille käyttäjille.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että teleorganisaatioilla on käytössään sopivia menetelmiä, joilla käyttäjille ja kansalliselle sääntelyviranomaiselle pystytään välittömästi ilmoittamaan hätätilanteen alkami-sesta ja loppumisesta sekä tilapäisten palvelurajoitusten laadusta ja laajuudesta.

b) *Verkon toimintakyvyn ylläpito*

Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että kiinteään yleiseen puhelinverkkoon liittymisen ja verkon käytön rajoittaminen verkon toimintakyvyn ylläpidon perusteella, muun muassa verkkolaitteiden, ohjelmien tai tallennettujen tietojen suojaamiseksi, pidetään verkon tavalliselle toiminnalle välttämättö-mällä vähimmäistasolla. Rajoitusten on pohjautut-tava julkaistuihin, puolueettomiin perusteisiin, ja rajoitusten käytön on oltava syrjimätöntä.

c) *Palvelujen yhteentoimivuus*

Jos päätelaitteet on hyväksytty ja ne toimivat direktii-vin 91/263/ETY mukaisella tavalla, mitään muita käyttörajoituksia ei saa asettaa palvelujen yhteentoi-mivuuden perusteella.

Jos kansallinen sääntelyviranomainen asettaa palvelu-jen yhteentoimivuutta koskevia ehtoja sopimuksiin, jotka liittyvät yleisten verkkojen keskinäiseen liittämi-seen tai verkkojen erikoiskäyttöön, tällaiset ehdot on julkaistava 4 artiklassa säädetyllä tavalla.

d) *Tiedon suojaaminen*

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa kiinteään yleiseen puhe-linverkkoon liittymistä ja verkon käyttöä tiedon suo-jaamisen perusteella siinä määrin kuin on välttämät-töntä tietosuojaa koskevien asiaan kuuluvien säännös-ten noudattamiseksi, mukaan lukien henkilötietojen suojaaminen, luovutettujen tai varastoitujen tietojen luottamuksellisuus ja yksityisyyden suoja yhteisön oikeuden mukaisesti.

6. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että teleorganisaatiot tarpeen mukaan tiedottavat ennakkolta käyttäjille asianmukaisesti ajoista, jolloin kiinteään yleiseen puhelinverkkoon pääsyä tai verkon käyttöä voidaan rajoittaa tai pääsy tai käyttö estää suunniteltujen huoltotoimenpiteiden vuoksi.

23 artikla

Laskujen maksamatta jättäminen

Jäsenvaltioiden on annettava valtuutus tiettyihin 4 artiklassa säädetyllä tavalla julkaistaviin toimenpiteisiin, jotka koskevat laskujen maksamattajättämistapauksia ja mitä tahansa tästä seuraavaa palvelujen keskeyttämistä tai käyttäjän kytkemistä irti verkosta. Tällaisten toimenpiteiden on varmistettava, että kaikenlainen palvelujen keskeyttäminen rajoittuu asianomaiseen palvelumuotoon niin hyvin kuin se on teknisesti toteutettavissa ja että käyttäjää varoitetaan asianmukaisesti etukäteen.

24 artikla

Tekniset standardit

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on kannustettava palvelujen tarjoamista jäljempänä luettujen standardien mukaisesti.

— Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä direktiivin 90/387/ETY 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti julkaistut standardit,

tai, jos tällaisia standardeja ei ole,

— ETSI:n tai CENin/Cenelecin antamat eurooppalaiset standardit,

tai, jos tällaisia standardeja ei ole,

— kansainvälisen teleliiton (ITU), kansainvälisen standardisointijärjestön (ISO) tai kansainvälisen sähkötekniikan standardisointijärjestön (IEC) antamat standardit tai suositukset,

tai, jos tällaisia standardeja ei ole,

— kansalliset standardit tai eritelmät,

minkään edellä mainitun rajoittamatta eurooppalaisiin standardeihin viittamista, joka voidaan tehdä pakolliseksi direktiivin 90/387/ETY 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että teleorganisaatiot pyydettäessä antavat käyttäjille tietoja standardeista ja eritelmistä, mukaan lukien kaikki kansalliset standardit, joiden mukaisesti tämän direktiivin tarkoittamia palveluja ja toimintoja tarjotaan.

25 artikla

Yhteisönlajuisista lähentymistä koskevia säännöksiä

1. Komissio tarkastelee tavoitteiden lähentymiskehitystä sekä yleisten palvelujen ja toimintojen toteutumista yhteisössä kansallisten sääntelyviranomaisten 26 artiklan 5 kohdan mukaisesti antamien kertomusten ja 4 artiklan mukaisesti julkaistujen tietojen perusteella.

2. Jos 5, 9 tai 15 artiklan vaatimusten toimeenpano vaikuttaa riittämättömältä takaamaan yhtenäistettyjen palvelujen ja toimintojen tarjoamisen käyttäjille yhteisön tasolla, voidaan 31 artiklan mukaisesti menetellyllä määrittää yhtenäistettyjä tavoitteita ja tavoiteaikoja.

Komission vireille panema menettely ottaa tarkoin huomioon verkon kehitystilän ja markkinakysynnän jokaisessa jäsenvaltiossa erikseen.

3. Ottaen huomioon 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisönlajuisista yhteistyötä vaativat toiminnot, ja erityisesti mikäli teleorganisaatioiden välille ei saada aikaan kaupallisia sopimuksia, voidaan antaa suosituksia tarvittavista ehdoista, joiden avulla käyttäjille pystytään tarjoamaan yhtenäistetyt toiminnot.

Nämä suositukset ottavat asianmukaisesti huomioon verkon kehitystilän, erilaiset arkkitehtuurit ja markkinakysynnän yhteisössä.

26 artikla

Tiedottaminen ja kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kansalliset sääntelyviranomaisensa [...] (*) mennessä.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle niiden teleorganisaatioiden nimet, joihin tätä direktiiviä sovelletaan, erityisesti verkon ja palvelujen tarjoamisen varmistamiseksi 3 artiklan mukaisesti.

Sanotun kuitenkin rajoittamatta ONP-komiteaa koskevien toimenpiteiden soveltamista tulevaisuudessa ne jäsenvaltiot, jotka ovat poistaneet puhelinpalveluja koskevat yksinoikeudet, voivat soveltaa tätä direktiiviä merkittävän markkinaosuuden tai niille myönnettyllä käyttöalueella hallussa pitämänsä johtavan aseman perusteella määriteltyihin organisaatioihin, varmistaakseen, että kullakin niiden alueella sijaitsevilla paikkakunnalla vähintään yksi organisaatio on tämän direktiivin säännösten alainen.

(*) Vuosi tämän direktiivin antamisesta

Jäsenvaltiot varmistavat, että teleorganisaatiot ovat velvoitettuja antamaan tämän direktiivin soveltamisen määrittämiseksi välttämättömät tiedot.

3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava komissiolle sellaisten alueensa teleorganisaatioiden nimet, joilla on valtuudet kiinteiden verkkojensa suoraan keskinäiseen liittämiseen toisten jäsenvaltioiden teleorganisaatioiden kiinteisiin verkkoihin puhelinalvelujen tarjoamiseksi.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava komissiolle sellaisten alueensa yleisten matkapuhelinalvelujen operaattorien nimet, joilla on valtuudet suoraan keskinäiseen liittämiseen toisten jäsenvaltioiden teleorganisaatioiden kiinteisiin televerkkoihin puhelinalvelujen tarjoamiseksi.

4. Komissio julkaisee 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen nimet *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

5. Kansallisten sääntelyviranomaisten on annettava kerran kalenterivuodessa komissiolle kertomus kansallisten sääntelyviranomaisten 5, 9 ja 15 artiklan mukaisesti hyväksymien tavoitteiden toteutumisen edistymisestä.

Vuosikertomus on lähetettävä komissiolle viiden kuukauden kuluessa kyseisen vuoden päättymisestä.

6. Kansallisten sääntelyviranomaisten on pidettävä saatavilla ja pyydettyä toimitettava komissiolle tietoja käsittelemistään muista kuin 23 artiklassa tarkoitetuista yksittäisistä tapauksista, joissa yleiseen puhelinverkkoon tai puhelinalveluihin liittymistä tai palvelujen tai verkon käyttöä on rajoitettu tai se on estetty, mukaan lukien tapausten aiheuttamat toimenpiteet ja niiden perustelut.

Tämä säännös ei kuitenkaan koske toimintaa kansallisen hallinnon puitteissa toimiluvan myöntämisehtojen toimeenpanemiseksi yhteisön lainsäädännön mukaisesti eikä toimintaa kansallisessa tuomioistuimessa.

27 artikla

Sovittelu ja kansallinen riitojen ratkaiseminen

Rajoittamatta

- a) mitään komission tai minkä tahansa jäsenvaltion suorittamia perustamissopimuksen mukaisia toimenpiteitä,
- b) jäljempänä 4 ja 5 kohdassa tarkoitettua menettelyä käyttävän henkilön, asianomaisten teleorganisaatioiden tai minkään muun asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön alaisen henkilön oikeuksia, paitsi sikäli kuin nämä tekevät sopimuksen keskinäisten riitojensa ratkaisemiseksi,

- c) tämän direktiivin säännöksiä, jotka antavat kansallisille sääntelyviranomaisille valtuudet määrätä teleorganisaatioiden ja käyttäjien välisten sopimusten ehdot,

käyttäjällä on mahdollisuus seuraavan menettelyyn:

- 1) Jäsenvaltioiden on taattava, että millä tahansa osapuolella, mukaan lukien käyttäjät, palvelujen tarjoajat, kuluttajat ja toiset teleorganisaatiot, joilla on jonkin teleorganisaation kanssa ratkaisematon riita, joka koskee tämän direktiivin säännösten väitettyä loukkaamista, on oikeus valittaa kansalliselle sääntelyviranomaiselle tai muulle riippumattomalle toimielimelle. Kansallisella tasolla on toteutettava helposti saatavat ja periaatteessa huokeat menettelyt tällaisten riitojen ratkaisemiseksi oikeudenmukaisella, nopealla ja avoimella tavalla. Näiden menettelyjen on sovellettava myös tapauksiin, joissa käyttäjällä on teleorganisaation kanssa riita puhelinaluskusta.
- 2) Käyttäjä tai teleorganisaatio voi, milloin kiista koskee teleorganisaatioita useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, turvautua 3 ja 4 kohdassa säädettyyn sovittelumenettelyyn ilmoittamalla asiasta kirjallisesti kansalliselle sääntelyviranomaiselle ja komissiolle. Jäsenvaltiot voivat antaa myös kansalliselle sääntelyviranomaiselleen mahdollisuuden käyttää sovittelumenettelyä.
- 3) Jos kansallinen sääntelyviranomainen tai komissio toteaa tapauksen vaativan lisätutkimuksia, se voi 2 kohtaan perustuvan ilmoituksen saatuaan lähettää asian edelleen ONP-komitean puheenjohtajalle.
- 4) Edellä 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ONP-komitean puheenjohtajan on pantava vireille jäljempänä mainittu menettely, jos hän katsoo, että kansallisella tasolla on tehty kaikki kohtuulliset toimenpiteet:
 - a) ONP-komitean puheenjohtajan on mahdollisimman pian kutsuttava koolle työryhmä, johon kuuluu vähintään kaksi ONP-komitean jäsentä ja yksi asianomaisen kansallisen sääntelyviranomaisen edustaja sekä ONP-komitean puheenjohtaja tai hänen nimeämänsä muu komission virkamies. Työryhmän puheenjohtajana on komission edustaja, ja työryhmä kokoontuu tavallisesti kymmenen päivän kuluessa koolle kutumisesta. Työryhmän puheenjohtaja voi kenen tahansa jäsenen ehdotuksesta päättää kutsua korkeintaan kaksi muuta henkilöä työryhmän neuvoa-antaviksi asiantuntijoiksi.
 - b) Työryhmän on annettava tähän menettelyyn turvautuneelle osapuolelle, asianomaisen jäsenvaltion kansallisille sääntelyviranomaisille ja asianomaisille teleorganisaatioille tilaisuus esittää mielipiteensä kirjallisesti tai suullisesti.

- c) Työryhmä pyrkii aikaansaamaan sovinnon riidan osapuolten välille kolmen kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitettun ilmoituksen vastaanottamisesta. ONP-komitean puheenjohtajan on tiedotettava komitealleen menettelyn tuloksista, jotta komitea voi ilmaista näkemyksensä asiasta.
- 5) Tähän menettelyyn turvautuvan osapuolen on itse maksettava menettelyyn osallistumisesta aiheutuvat kulunsa.

28 artikla

Lykkäys

1. Jos jäsenvaltio ei kykene täyttämään tai ennakoimaan, ettei se kykene täyttämään 12 tai 13 artiklan säännöksiä, sen on ilmoitettava komissiolle perustelut.
2. Lykkäys 12 ja 13 artiklassa säädettyihin velvoitteisiin voidaan hyväksyä vain, jos asianomainen jäsenvaltio kykenee osoittamaan, että vaatimusten täyttäminen muodostaisi liiallisen rasitteen asianomaisen jäsenvaltion teleorganisaatioille.
3. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle päivämäärä, johon mennessä vaatimukset voidaan täyttää, sekä kyseisessä määräajassa pysymiseksi suunnitellut toimenpiteet.
4. Saatuaan 1 kohdan mukaisen ilmoituksen komission on ilmoitettava jäsenvaltiolle, katsooko se kyseisen jäsenvaltion tilanteen 2 kohdassa mainittujen perusteiden pohjalta oikeuttavan lykkäyksen myöntämiseen 12 tai 13 artiklan toteuttamiseen ja mihin päivämäärään saakka tällainen lykkäys on perusteltu.

29 artikla

Tekninen mukauttaminen

Tarvittavat muutokset liitteessä I olevan 2 kohdan, liitteen II ja liitteen III mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen ja markkinakysynnän muutoksiin määritetään 31 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

30 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 90/387/ETY 9 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea.

Komitea kuulee erityisesti teleorganisaatioiden edustajia, käyttäjiä, kuluttajia, valmistajia ja palvelujen tarjoajia.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyden mukaan.

Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komission on, niin suurelta osin kuin mahdollista, otettava huomioon komitean lausunto. Sen on ilmoitettava komitealle, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

31 artikla

Sääntelykomitean menettely

1. 30 artiklan säännöksistä huolimatta seuraavaa menettelytapaa sovelletaan 25 ja 29 artiklojen kattamissa asioissa.
2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.
3. Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.
4. Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräänemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluttua siitä kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

32 artikla

Uudelleen tarkastelu

1. Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät viimeistään 1.1.1998 komission niille ajallaan jättämän ehdotuksen pohjalta tämän direktiivin tarkistamisesta sen sopeuttamiseksi markkinoiden vapauttamisen tarpeita vastaavaksi.

2. Komissio tarkkailee tämän direktiivin toteuttamista ja antaa siitä kertomuksensa Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ensimmäisen kerran viimeistään [...](*). Kertomus perustuu muun muassa jäsenvaltioiden komissiolle ja ONP-komitealle toimittamiin tietoihin. Kertomuksessa voidaan tarpeen mukaan ehdottaa jatkotoimenpiteitä tämän direktiivin tavoitteiden täydelliseksi toteuttamiseksi.

33 artikla

Tämän direktiivin soveltaminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet viimeistään [...](**). Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säädökset.

34 artikla

Tämän direktiivin voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

35 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty . . .

Euroopan parlamentin puolesta *Neuvoston puolesta*
Puhemies *Puheenjohtaja*

(*) Kolme vuotta tämän direktiivin antamisesta

(**) Vuosi tämän direktiivin antamisesta

LIITE I

JÄSENTELY 4 ARTIKLAN MUKAISTA TIETOJEN JULKAISEMISTA VARTEN

1. TELEORGANISAATIOIDEN NIMET JA OSOITTEET

eli kiinteitä yleisiä puhelinverkkoja ja/tai puhelinpalveluja tarjoavien teleorganisaatioiden nimet ja pääkonttorin osoitteet.

2. TARJOTTAVAT TELEPALVELUT

2.1 Kiinteän yleisen puhelinverkon liittymätyytit

Tiedot yleisesti tarjottavissa verkon liittytäpisteissä käytettävien rajapintojen teknisistä ominaisuuksista, mukaan lukien soveltuvin osin viittaukset kansallisiin ja/tai kansainvälisiin standardeihin tai suosituksiin, 24 artiklan mukaisesti;

- analogisista ja/tai digitaalisesti toimivista verkoista;
 - a) yksilinjainen liittymä
 - b) monilinjainen liittymä
 - c) ohivalinta
 - d) muut yleisesti tarjottavat liittymät
- digitaalisista monipalveluverkoista (ISDN);
 - a) eritelmä perus- ja järjestelmäliittymistä *S/T*-rajapinnoissa, signaalointiprotokolla mukaan lukien
 - b) tiedot puhelinpalveluja mahdollistavista verkkopalveluista
 - c) muut yleisesti tarjottavat liittymät
- ja kaikenlaisista muista yleisesti tarjottavista liittymistä.

Edellä mainittujen 4 artiklan mukaisesti säännöllisin väliajoin julkaistavaksi edellytettävien tietojen lisäksi teleorganisaatioiden on kohtuuttomasti viivyttämättä ilmoitettava päätelaitteiden toimittajille mistä tahansa verkon ominaisuuksista, joiden on havaittu haittaavan hyväksytyjen päätelaitteiden häiriötöntä toimintaa.

2.2 Tarjottavat puhelinpalvelut

Tarjottavien peruspuhelinpalvelujen kuvaus, josta ilmenee, mistä alkumaksu ja laskutuskauden vuokra koostuvat (esimerkiksi operaattoripalvelut, puhelinluettelot, ylläpito).

Kuvaus sellaisista puhelinpalvelun valinnaisista toiminnoista ja ominaisuuksista, jotka on taksoitettu eri tavalla kuin perustarjonta, mukaan lukien soveltuvin osin 24 artiklan mukaiset viittaukset asiaa koskeviin teknisiin standardeihin tai eritelmiin, joita nämä toiminnot ja ominaisuudet noudattavat.

2.3 Tariffit

liittymisestä, käytöstä ja ylläpidosta, mukaan lukien yksityiskohtaiset tiedot kaikenlaisista alennetuista tariffeista.

2.4 Korvaus-/hyvitysmaksukäytäntö

mukaan lukien tarkat tiedot kaikenlaisista tarjottavista korvaus-/hyvitysmaksukäytännöistä.

2.5 Tarjottavat ylläpitopalvelutyypit

2.6 Tilauskäytäntö

mukaan lukien teleorganisaation osoittamat palvelupisteet.

2.7 Tavanomaiset sopimusehdot

mukaan lukien soveltuvin osin sopimuksen vähimmäiskesto.

3. TOIMILUVAN MYÖNTÄMISEN EDELLYTYKSET

Tähän on sisällytettävä selkeä kuvaus kaikista toimiluvan myöntämisen ehtoista, joilla on vaikutusta käyttäjiin, palvelujen tarjoajat mukaan lukien, ja vähintään

- tiedot toimiluvan myöntämisen ehtojen luonteesta, erityisesti siitä, edellytetäänkö henkilöiden erillistä rekisteröintiä ja/tai valtuuttamista vai onko toimilupa luonteeltaan yleinen eli sellainen, jossa erillistä rekisteröintiä ja/tai valtuuttamista ei edellytetä;
- kaikenlaisten asiaan liittyvien lupien tai valtuutusten voimassaoloaika;
- luettelo kaikista asiakirjoista, joissa mainitaan jäsenvaltion asettamat asiaan kuuluvat toimilupaehdot.

4. PÄÄTELAITTEIDEN VERKKOONLIITTÄMISEN EHDOT

Tähän on sisällytettävä tyhjentävä katsaus kansallisten sääntelyviranomaisten määrittämistä päätelaitteita koskevista vaatimuksista direktiivin 91/263/ETY säännösten mukaisesti, mukaan lukien soveltuvin osin asiakkaan tiloissa olevia johtoja ja verkon liityntäpisteen sijaintia koskevat ehdot.

5. LIITTYMISEN JA KÄYTÖN RAJOITUKSET

Tähän on sisällytettävä kaikenlaiset 22 artiklan vaatimusten mukaisesti asetetut liittymis- ja käyttörajoitukset.

6. SUORITUSTASOA JA PALVELUJEN LAATUA KUVAAVAT PARAMETRIT

Määritelmät, mittausmenetelmät, tavoitteet ja saavutettua suoritustasoa kuvaavat luvut 5 artiklan vaatimusten mukaisesti.

7. TAVOITTEET UUSIEN PALVELUJEN, OMINAISUUKSIEN, TOIMINTEIDEN JA TARIFFIEN KÄYTTÖNOTOSSA

Tavoitteet on julkaistava 9 ja 15 artiklojen edellyttämällä tavalla.

8. ERITYISEN VERKKOLIITTYMÄN EHDOT

Tähän on sisällytettävä kansallisten sääntelyviranomaisten 10 artiklan 5 kohdan mukaisesti erityisille verkkoliitymille asettamat ehdot.

9. KUSTANNUSLASKENTAJÄRJESTELMÄN KUVAUKSEN SAATAVUUS

Osoite, josta kustannuslaskentajärjestelmän kuvaus voidaan 13 artiklan edellyttämällä tavalla pyytää.

10. KANSALLISEN NUMEROINTISUUNNITELMAN PÄÄPIIRTEET

21 artiklan edellyttämällä tavalla.

11. LUETTELOTIETOJEN KÄYTÖN EHDOT

16 artiklan c alakohdan edellyttämällä tavalla.

12. SOVITTELU JA RIITOJEN RATKAISUMENETTELY

Tähän on sisällytettävä käyttäjille tarkoitetut ohjeet käytävissä olevista vetoamusmekanismeista teleorganisaatioihin liittyvien riitojen sovitteluksi ja ratkaisemiseksi 27 artiklassa mainitun menettelyn mukaan. Tähän on myös sisällytettävä yhteenveto 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista riitojen ratkaisumenettelyistä.

13. MENETTELY LASKUJEN MAKSAMATTA JÄTTÄMISEN TAPAUKSISSA

23 artiklan edellyttämällä tavalla.

LIITE II

TOIMITUSAJAN JA PALVELUJEN LAADUN MITTARIT 5 ARTIKLAN VAATIMUSTEN MUKAISESTI

Seuraavassa listassa on esitetty alueet, joita 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettujen teleorganisaatioiden on mitattava palvelujen laadun mittareilla:

- verkkoliittymän alkutoimitusaika,
- vikojen määrä liittymää kohden,
- vian korjausaika,
- epäonnistuneiden puhelujen määrät,
- valintääänen viive,
- puhelunmuodostusviive,
- siirronlaatuilastot,
- vastausaika operaattoripalveluissa,
- toimintakuntoisten kolikoilla ja korteilla toimivien yleisöpuhelimien määrien suhde,
- laskutustarkkuus.

LIITE III

KEHITTYNEIDEN TOIMINTEIDEN TARJOAMINEN 9 ARTIKLAN MUKAISESTI

1. Luettelo 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista toiminneista

a) *Äänitaajuustoiminneet (DTMF)*

joissa kiinteä yleinen puhelinverkko tukee äänitaajuuspuhelimien käyttöä merkinannossa vaihteeseen ITU-T suosituksessa Q.23 määritellyjä ääniä käyttäen ja tukee samojen äänien käyttöä päästä päähän -merkinannossa koko verkossa sekä yhdessä jäsenvaltiossa että jäsenvaltioiden välillä.

b) *Ohivalinta (tai vastaavan toiminnon tarjoavat toiminneet)*

jossa vaihteen tai muun sellaisen yksityisen järjestelmän käyttäjille voidaan soittaa suoraan kiinteästä yleisestä puhelinverkosta ilman vaihteenhoitajan välitystä.

c) *Puhelun siirto*

jossa saapuvat puhelut ohjautuvat toiseen numeroon (esimerkiksi jos numero ei vastaa tai se on varattu tai kaikissa tapauksissa) samassa tai eri jäsenvaltiossa.

Tämän toiminteen tarjoamisessa on noudatettava asiaan kuuluvaa tietojen ja yksityisyyden suojaamista käsittelevää lainsäädäntöä.

d) *Kutsuvan tilaajan tunnistus*

jossa puhelun vastaanottaja näkee soittajan numeron ennen vastaamista.

Tämän toiminteen tarjoamisessa on noudatettava asiaan kuuluvaa tietojen ja yksityisyyden suojaamista käsittelevää lainsäädäntöä.

2. Luettelo 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista palveluista ja toiminneista**a) Yhteisönlaajuiset ilmaispuhelupalvelut**

Tällaisiin palveluihin, joita on vaihtelevasti kutsuttu vihreiksi numeroiksi, ilmaispuheluiksi, 0800-numeroiksi ja niin edelleen, luetaan palvelut, joissa soittaja ei maksa puhelusta mitään tai maksaa vain osan puhelun kustannuksista.

b) Yhteisönlaajuinen kioskilaskutus

Kioskilaskutuksella tarkoitetaan toimintetta, jolla teleorganisaation verkon välityksellä käytetyn palvelun veloitus yhdistetään verkon puhelumaksuihin.

c) Yhteisönlaajuinen puhelun siirto

eli meneillään olevan puhelun kääntäminen samassa tai eri jäsenvaltiossa olevalle kolmannelle osapuolelle.

d) Yhteisönlaajuinen automaattinen vastapuhelutoiminne

puheluille, joissa sekä soittaja että vastaaja ovat yhteisön alueella, jossa vastaaja suostuu maksamaan puhelun soittajan pyynnöstä, ennen kuin puhelu yhdistetään.

e) Yhteisönlaajuinen kutsuvan tilaajan tunnistus

jossa puhelun vastaanottaja näkee soittajan numeron ennen vastaamista.

Tämän toiminteen tarjoamisessa on noudatettava asiaan kuuluvaa tietojen suojaamista ja yksityisyyttä käsittelevää lainsäädäntöä.

f) Muiden jäsenvaltioiden operaattoripalvelujen käyttö

jossa yhdessä jäsenvaltiossa käyttäjät voivat soittaa toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan operaattori-/neuvontapalveluun.

g) Muiden jäsenvaltioiden luettelopalvelujen käyttö

jossa yhdessä jäsenvaltiossa olevat käyttäjät voivat soittaa toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan luettelopalveluun.

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

Komissio on antanut neuvostolle 31. maaliskuuta 1995 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi avoimen verkon tarjoamisen periaatteen soveltamisesta puhelinliikenteeseen.

Parlamentti on antanut ensimmäisessä käsittelyssä lausuntonsa tästä ehdotuksesta 16. toukokuuta 1995; talous- ja sosiaalikomitea puolestaan on lausunut mielipiteensä 31. toukokuuta 1995.

II. YHTEINEN KANTA

Kokouksessaan 12. heinäkuuta 1995 neuvosto on vahvistanut määräenemmistöllä yhteisen kannan, joka esitetään asiakirjassa 8280/95 ECO 110 CODEC 82.

III. DIREKTIIVIN TARKOITUS

Tämä ehdotus on yhteispäätösmenettelyn jälkeen ja sovittelun epäonnistuttua uudelleen muokattu versio neuvostolle alunperin vuonna 1992 annetusta, Euroopan parlamentin heinäkuussa 1994 hylkäämistä ehdotuksesta.

Tämä direktiivi, kuten sitä edeltäväkin, on osa neuvoston antaman direktiivin luomaa kehystä telepalvelujen sisämarkkinoiden toteuttamiseksi avoimen verkon tarjoamisen (ONP) avulla; se nimeää puhelinliikenteen sellaiseksi ensisijaiseksi alaksi, jolla on tarpeen määritellä avoimen verkon tarjoamisen ehdot.

Tällä direktiivillä on kolme perustavoitetta:

- puhelinpalvelujen käyttäjien oikeuksien määrittäminen teleorganisaatioihin nähden,
- yleisten puhelinverkkojen perusrakenteeseen pääsyn helpottaminen kaikkien käyttäjien, myös palveluyritysten osalta,
- puhelinliikenteen palvelutoimen edistäminen yhteisön tasolla.

IV. KOMISSIION ALKUPERÄISEHDOTUKSEEN TEHDYT MUUTOKSET

Yhteiseen kantaansa neuvosto on sisällyttänyt seuraavat muutokset komission ehdotukseen:

1. Säätelykomitean menettely (31 artikla)

Ehdotuksessaan komissio katsoi tämän direktiivin soveltamisessa sitä avustamaan asetettulla komitealla (puitedirektiivillä 90/387/ETY asetettu ”ONP”-komitea) olevan vain neuvoa-antava tehtävä.

Koska kuitenkin jäsenvaltiot ovat toivoneet tulevansa läheisemmin liitettyksi päätöksentekoon 25 artiklan (lähentymismenettelyt) ja 29 artiklan (direktiivin liitteiden mukauttaminen tekniseen kehitykseen) soveltamisessa, yhteisessä kannassa katsotaan, että nämä päätökset on tehtävä III A -tyyppisen säätelykomitean menettelyn mukaisesti, kuten puitedirektiivissä ja direktiivissä avoimen verkon vuokraliittymille tarjoamisen soveltamisesta.

2. Telesektorin tulevan täydellisen vapauttamisen (toteutettu jo eräissä jäsenvaltioissa) huomioon ottavat säännökset

i) *Johdanto-osan kohta 7 (uusi)*

Tämä johdanto-osan kohta toteaa, että niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat jo poistaneet puhelinpalveluja koskevat yksinoikeudet, kuuluu valvoa, että kaikki käyttäjät pääsevät osallisiksi yhdenmukaistetusta puhelinpalvelusta tämän direktiivin mukaisesti.

ii) *Tietojen julkaiseminen ja saatavuus (4 artikla)*

Komissio oli ehdottanut, että muutokset olemassaolevaan palvelutarjontaan julkaistaan viimeistään kaksi kuukautta ennen niiden täytäntöönpanoa. Neuvosto on katsonut, että tämä määräaika on liian ankara ja on niin ollen muuttanut tätä säännöstä, jotta kansalliset sääntelyviranomaiset voisivat säätää markkinoiden tilanteen kannalta soveliaimman ilmoitusajan.

iii) *Yhteisönlajauiuen lähentyminen (25 artikla)*

25 artiklan 3 kohdan teksti on saatettu aikaisemman yhteisen kannan mukaiseksi.

iv) *Tiedottaminen ja kertomukset (26 artikla)*

26 artiklan 2 kohtaan on lisätty uusi alakohta, joka tarkoittaa direktiivin soveltamista puhelinpalvelujen yksinoikeudet jo poistaneissa valtioissa.

v) *Tämän direktiivin tarkistaminen (32 artikla)*

Aikaisempaan 32 artiklaan on lisätty uusi säännös, jonka mukaan Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1998, komission ehdotuksen pohjalta, tämän direktiivin tarkistamisesta sen mukauttamiseksi markkinoiden vapauttamistarpeita vastaavaksi.

3. Käyttäjäsopimukset (7 artikla)

Tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, että sovitusta palvelutasosta poikkeamisen varalta käyttäjäsopimukseen on sisällytettävä kattava korvaus- ja hyvitysjärjestelmä.

Tässä asiassa, josta parlamentti ja neuvosto olivat eri mieltä edellistä ehdotusta koskevaa yhteispäätöstä tehtäessä, neuvosto on suostunut ottamaan huomioon Euroopan parlamentin huolen kuluttajansuojasta.

Neuvoston 24 päivänä heinäkuuta 1995 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 18/95

neuvoston direktiivin 95/.../EY antamiseksi työntekijöiden työssään käyttämille työvälineille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista annetun direktiivin 89/655/ETY muuttamisesta

(95/C 281/04)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 118 a artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsoo, että

perustamissopimuksen 118 a artiklassa määrätään, että neuvosto antaa direktiivein vähimmäisvaatimukset edistääkseen erityisesti työympäristön parantamista työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelun paremman tason takaamiseksi,

mainitun artiklan mukaan näissä direktiiveissä vältetään säätämästä sellaisia hallinnollisia, taloudellisia ja oikeudellisia rasituksia, jotka vaikeuttaisivat pienten tai keski suurten yritysten perustamista taikka niiden kehitystä,

niiden vähimmäisvaatimusten noudattaminen, joiden tarkoituksena on taata parempi työsuojelun taso työvälineitä käytettäessä, on olennaista työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden parantamiseksi,

tämän vuoksi on tärkeää, että jäsenvaltiot toteuttavat toimenpiteitä helpottaakseen tämän direktiivin säännösten täytäntöönpanoa yrityksissä, erityisesti pienissä ja keskisuurissa yrityksissä; näihin toimenpiteisiin voivat kuulua talouselämän eri sektoreille mukautetut koulutus- ja tiedotustoimet,

perustamissopimuksen 118 a artiklan nojalla annetut säännökset eivät estä jäsenvaltioita pysyttämästä tai

toteuttamasta työoloja koskevia tiukempia suojatoimenpiteitä, jos ne ovat sopusoinnussa perustamissopimuksen kanssa,

direktiivin 89/655/ETY⁽⁴⁾ 9 artiklan 1 kohdassa säädetään liitteeseen tehtävästä lisäyksestä, joka koskee erikoistyövälineisiin sovellettavia täydentäviä vähimmäisvaatimuksia ja jota tarkoitetaan liitteen 3 kohdassa, perustamissopimuksen 118 a artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti,

työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden varmistamiseksi olisi direktiiviä 89/655/ETY täydennettävä vähimmäisvaatimuksilla, jotka koskevat työssä käytettävien tiettyjen laitteiden tarkastuksia ja käyttöä koskevia ohjeita,

tässä direktiivissä on rajoitettava määrittämään tavoitteet, jotka on saavutettava, ja periaatteet, joita on noudatettava, ja annettava jäsenvaltioiden valita omat yksityiskohtaiset sääntönsä, joilla ne kansallisessa lainsäädännössään takaavat näiden vaatimusten noudattamisen ja parantamisen,

jäsenvaltiot vahvistavat työmarkkinaosapuolia kuultuaan ja ottaen huomioon kansallisen lainsäädännön ja/tai kansalliset käytännöt ne yksityiskohtaiset säännöt, joiden avulla tämän direktiivin liitteessä II tarkoitettuja tavoitteita vastaava turvallisuuden taso voidaan saavuttaa, ja

tällä direktiivillä edistetään käytännössä sisämarkkinoiden sosiaalisen ulottuvuuden kehittämistä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiiviä 89/655/ETY seuraavasti:

1) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohdan a alakohdan ii alakohtaan ja b alakohtaan sanan "liitteessä" jälkeen luku "I";

b) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"c) poiketen siitä mitä a alakohdan ii alakohdassa ja b alakohdassa säädetään, sellaisia erikoistyövälineitä, joita koskevat liitteen

⁽¹⁾ EYVL N:o C 104, 12.4.1994, s. 4

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 17 päivänä helmikuuta 1995 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu ... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös tehty ... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL N:o C 397, 31.12.1994, s. 13

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 393, 30.12.1989, s. 13

3 kohdan vaatimukset ja jotka jo on annettu työntekijöiden käyttöön yrityksessä ja/tai laitoksessa ... (*) ja jotka ovat viimeistään neljä vuotta kyseisen päivämäärän jälkeen liitteessä määrättyjen vähimmäisvaatimusten mukaiset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta alakohdan i alakohdan soveltamista;

(*) Päivämäärä: kolme vuotta tämän direktiivin antamisen jälkeen.”

c) lisätään 3 kohta:

”3. Jäsenvaltioiden on vahvistettava työmarkkinaosapuolia kuultuaan ja ottaen huomioon kansallinen lainsäädäntö ja/tai kansalliset käytännöt, yksityiskohtaiset säännöt, joiden avulla voidaan saavuttaa turvallisuuden taso, joka vastaa liitteen II määräyksissä tarkoitettuja tavoitteita.”

2) Lisätään artikla seuraavasti:

”4 a artikla

Työvälineiden tarkastaminen

1. Oikean asennuksen ja työvälineiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi työnantajan on huolehdittava siitä, että kansallisen lainsäädännön ja/tai kansallisten käytäntöjen mukaiset asiantuntevat henkilöt tekevät alkutarkastuksen (asennuksen jälkeen ja ennen ensimmäistä käyttöönottoa) työvälineille, joiden turvallisuus riippuu niiden asennusolosuhteista, sekä tarkastuksen jokaisen uuteen paikkaan asentamisen tai sijoittamisen jälkeen.

2. Työnantajan on huolehdittava siitä, että työvälineet, jotka ovat alttiina niitä heikentäville vaikutuksille ja joista voi aiheutua vaaratilanteita, on:

— kansallisen lainsäädännön ja/tai kansallisten käytäntöjen mukaisten asiantuntevien henkilöiden säännöllisesti tarkastettava ja tarvittaessa säännöllisesti testattava,

— kansallisen lainsäädännön ja/tai kansallisten käytäntöjen mukaisten asiantuntevien henkilöiden erityisesti tarkastettava aina, jos työvälineiden turvallisuudelle mahdollisesti haitallisia seurauksia aiheuttavia poikkeuksellisia tilanteita esiintyy, kuten välineeseen kohdistuvat muunnokset, onnettomuudet, luonnonilmiöt ja pitkittynyt käyttämätön aika,

sen takaamiseksi, että turvallisuus- ja terveysvaatimuksia noudatetaan ja heikennykset havaitaan ja korjataan ajoissa.

3. Tarkastusten tulokset on kirjattava ja pidettävä toimivaltaisen viranomaisen saatavilla. Niitä on säilytettävä riittävän pitkään.

Jos kyseisiä työvälineitä käytetään yrityksen ulkopuolella, niiden mukana on oltava todisteet viimeisen tarkastuksen suorittamisesta.

4. Jäsenvaltiot vahvistavat yksityiskohtaiset säännöt näille tarkastuksille.”

3) Lisätään artikla seuraavasti:

”5 a artikla

Työergonomia ja työturvallisuus

Työturvallisuuden vähimmäisvaatimuksia sovellettaessa työnantajan on otettava täysimittaisesti huomioon paikka ja asento, jossa työntekijä käyttää työvälineitä, sekä ergonomiset periaatteet.”

4) Lisätään 6 artiklan 2 kohtaan seuraava virke:

”Työntekijöitä on varoitettava heitä koskevista vaaroista, heidän välittömässä työympäristössään olevista työvälineistä sekä heitä koskevista muutoksista, jos muutoksilla on vaikutusta heidän välittömässä työympäristössään oleviin työvälineisiin riippumatta siitä, käyttävätkö työntekijät suoraan näitä välineitä.”

5) Korvataan 8 artiklassa sanat ”siihen kuuluvan liitteen” sanoilla ”siihen kuuluvien liitteiden”.

6) 9 artiklassa:

— korvaataan otsikossa sana ”Liitteen” sanalla ”Liitteiden”,

— lisätään 1 kohtaan sanojen ”liitteeseen” ja ”liitteen” jälkeen luku ”I”,

— korvataan 2 kohdan sana ”Liitteeseen” sanalla ”Liitteisiin”.

7) Liitteestä tulee liite I, joka muutetaan tämän direktiivin liitteen I mukaisesti.

8) Lisätään liite II, jonka teksti on tämän direktiivin liitteessä II.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ...(*). Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

(*) Päivämäärä: kolmen vuoden kuluessa direktiivin antamisesta

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksiä koskevat kansallisen lainsäädännön säännökset, jotka ne ovat antaneet tai jotka ne aikovat antaa, kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty . . .

3. Komissio antaa määräajoin Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

Muutetaan liitettä, josta tulee direktiivin 89/655/ETY liite I, seuraavasti:

1) Täydennetään yleinen huomautus uudella alakohdalla seuraavasti:

”Jäljempänä esitetyt vähimmäisvaatimukset, jos niitä sovelletaan käytössä oleviin työvälineisiin, eivät välttämättä edellytä samoja toimenpiteitä kuin uusia työvälineitä koskevat olennaiset vaatimukset.”

2) Korvataan 2.1 kohdan viimeinen alakohta seuraavasti:

”Hallintalaitteiden on oltava luotettavia ja ne on valittava ottaen huomioon todennäköisesti ilmenevät puutteet, häiriöt ja raskaudet siinä käytössä, johon ne on suunniteltu.”

3) Korvataan 3 alakohta seuraavasti:

”3. *Erikoistyövälineisiin sovellettavat täydentävät vähimmäisvaatimukset*

3.1 Liikkuviin, myös itsestään liikkuviin, työvälineisiin sovellettavat vähimmäisvaatimukset

3.1.1 Työntekijää/työntekijöitä kannattavien työvälineiden on oltava siten rakennettu, että työntekijän/työntekijöiden vaaroille altistuminen siirroissa vähenee.

Tämä tarkoittaa myös vaaraa joutua pyörivien osien tai ketjujen töytäisemäksi tai niiden puristukseen.

3.1.2 Jos liikkuvan työvälineen ja sen lisäosien ja/tai hinattavien osien välillä energiansiirtolaitteiden tahaton lukkiutuminen voi aiheuttaa erityisiä vaaroja, tämä työväline on varustettava tai rakennettava siten, että energiansiirtolaitteiden lukkiutuminen estyy.

Jos tällaista lukkiutumista ei voida estää, on toteutettava kaikki mahdolliset toimenpiteet, jotta työntekijöille haitallisilta seurauksilta vältytään.

3.1.3 Jos liikkuvien työkonien väliset energiansiirtolaitteet ovat vaarassa kerätä likaa tai vaurioitua maata pitkin liikkuessaan, ne on kiinnitettävä paikoilleen.

3.1.4 Työvälineen kääntymisestä tai kaatumisesta aiheutuvat vaarat todellisissa käyttöolosuhteissa on estettävä työntekijää tai työntekijöitä kannattavissa liikkuvissa työvälineissä

— joko suojarakenteella, joka estää työvälinettä kaatumasta enemmän kuin 90 astetta,

— tai rakenteella, jolla taataan välineessä kannatetun työntekijän tai kannatettujen työntekijöiden ympärille riittävästi tilaa siltä varalta, että liike on suurempi kuin 90 astetta,

— tai muulla laitteella, jolla on vastaava vaikutus.

Nämä suojarakenteet voivat olla erottamaton osa työvälinettä.

Näitä suojarakenteita ei vaadita, jos työväline vakavoitetaan työn ajaksi tai jos työväline on suunniteltu siten, että kääntymisen tai kaatumisen on rakenteen vuoksi mahdotonta.

Jos on olemassa vaara, että kannatettava työntekijä laitteen kääntyessä tai kaatuessa puristuu työvälineen osien ja alustan väliin, kannatettavaa työntekijää tai kannatettavia työntekijöitä turvaava järjestelmä on asennettava.

3.1.5 Trukit, joissa on paikka yhdelle tai useammalle työntekijälle, on rakennettava tai varustettava siten, että kaatumisen vaara on rajoitettu, esimerkiksi

- asentamalla kuljettajalle ohjaamo,
- trukkien kaatumista estävällä rakenteella,
- rakenteella, joka takaa, että trukin kaatuessa maan ja trukin osien väliin jää riittävästi tilaa kannatettavalle työntekijälle tai kannatettaville työntekijöille,
- tai rakenteella, joka pitää työntekijän tai työntekijät istuimellaan kuljettajan paikalla ja estää häntä tai heitä jäämästä trukin kaatuvien osien alle.

3.1.6 Itsestään liikkuvien työvälineiden, joiden siirtämisestä voi aiheutua vaaraa työntekijöille, on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) niissä on oltava laitteet, joiden avulla luvaton liikkeellelähtö voidaan estää,
- b) niissä on oltava asianmukaiset laitteet, jotka heikentävät mahdollisen törmäyksen seurauksia useiden raiteilla liikkuvien työvälineiden liikkeessa yhtäaikaan,
- c) niissä on oltava jarrutus- ja pysäytyslaite; turvallisuuden vaatiessa on helppokäyttöisellä tai automaattisesti toimivalla varalaitteella voitava tehdä jarrutus tai pysäytys varsinaisen laitteen joutuessa epäkuuntoon,
- d) jos kuljettajan välitön näkökenttä ei riitä varmistamaan turvallisuutta, välineet on varustettava näkyvyyttä riittävästi parantavilla lisälaitteilla,
- e) jos laitteet on tarkoitettu käytettäväksi yöllä tai pimeissä tiloissa, ne on varustettava työhön sopivalla valaistuslaitteella, jotta työntekijöiden riittävä turvallisuus toteutuu ja taataan,
- f) jos välineisiin liittyy tulipalovaara — joko niistä itsestään tai niiden hinattavista osista ja/tai kuormasta johtuen — joka on omiaan saattamaan työntekijät vaaraan, välineet on varustettava asianmukaisilla paloturvallisuusvälineillä, ellei käyttöpaikalla ole paloturvallisuusvälineitä riittävän lähellä,
- g) jos välineet ovat kauko-ohjattuja, niiden on pysähdyttävä automaattisesti valvonta-alueen ulkopuolelle tultaessa,
- h) jos välineet ovat kauko-ohjattuja ja jos ne tavanomaisissa käyttöolosuhteissa voivat töytäistä tai puristaa työntekijöitä, välineet on varustettava näiltä vaaroilta suojaavin laittein, ellei paikalla ole muita asianmukaisia laitteita tämän töytäisyvaaraan hallitsemiseksi.

3.2 *Kuormien nostamiseen käytettäviin työvälineisiin sovellettavat vähimmäisvaatimukset*

3.2.1 Jos kuormien nostamiseen käytettävät työvälineet asennetaan paikalleen, niiden lujuus ja vakaus työssä on varmistettava ottaen huomioon etenkin nostojen kuormitus ja rakenteiden ripustus- ja kiinnityskohtiin kodistuvat rasitukset.

3.2.2 Kuormien nostamiseen käytettävissä koneissa on oltava selvästi näkyvissä niiden nimelliskuormitus ja tarvittaessa kuormituskilpi, josta käy ilmi koneen kaikkien toimintavaiheiden nimelliskuormitus.

Nostamisessa käytettävät lisälaitteet on merkittävä siten, että turvallisen käytön kannalta olennaiset ominaisuudet on niistä helppo havaita.

Jos työvälinettä ei ole tarkoitettu työntekijöiden nostamiseen ja jos erehtymisen vaara on olemassa, näkyvään paikkaan on asetettava asianmukainen varoitus.

- 3.2.3 Paikalleen asennettavat työvälineet on asennettava siten, että ne pienentävät mahdollisuutta, että kuormat
- työtäisevät työntekijöitä,
 - tahattomasti riistäytyvät vaarallisella tavalla tai joutuvat hallitsemattomaan pudotukseen,
 - irtoavat tahattomasti.
- 3.2.4 Työntekijöiden nostamiseen tai siirtämiseen käytettävien koneiden on oltava siten tarkoituksenmukaisia, että niillä
- vältetään asianmukaisin laittein mahdollisuus, että hytti, jos sellainen on, putoaa,
 - vältetään mahdollisuus, että koneenkäyttäjä putoaa hytistä, jos sellainen on,
 - vältetään mahdollisuus, että koneenkäyttäjä musertuu, puristuu tai joutuu niiden töytäisemäksi, etenkin tahattomassa kosketuksessa esineiden kanssa,
 - taataan loukkuun jääneiden työntekijöiden turvallisuus hytissä tapahtuvan onnettomuuden varalta ja mahdollistetaan heidän poispääsynsä.
- Jos a kohdassa tarkoitettuja vaaroja ei paikasta tai korkeuseroista johtuvista syistä voida välttää millään turvallisuuslaitteella, on asennettava köysi, jolla on suuri turvallisuuskerroin, ja sen hyvä kunto on todettava jokaisena työpäivänä."

LIITE II

"LIITE II

4 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETTUIJEN TYÖVÄLINEIDEN KÄYTTÖÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

0. Yleinen huomautus

Tämän liitteen säännöksiä sovelletaan noudattaen tämän direktiivin säännöksiä ja jos kyseistä työvälinettä koskeva vastaava vaara on olemassa.

1. Kaikkiin työvälineisiin sovellettavat yleiset säännökset

- 1.1 Työvälineet on sijoitettava, varustettava ja niitä on käytettävä siten, että vaara työvälineen käyttäjälle ja muille työntekijöille pienenee esimerkiksi siten, että työvälineiden liikkuvien osien ja niiden lähellä olevien kiinteiden tai liikkuvien osien välillä on riittävästi vapaata tilaa ja että kaikki käytetty tai tuotettu energia tai aine tuodaan ja/tai poistetaan turvallisesti.
- 1.2 Työvälineiden kokoaminen ja purkaminen on tehtävä turvallisesti noudattaen etenkin valmistajan mahdollisia ohjeita.
- 1.3 Työvälineet, joihin voi niitä käytettäessä osua salama, on suojattava tarkoituksenmukaisin salamalta suojaavien laitteiden tai toimenpiteiden.

2. Itsestään liikkuvia ja liikkuvia työvälineitä koskevat säännökset

- 2.1 Itsestään liikkuvia työvälineitä kuljettavat ainostaan työntekijät, joilla on näiden työvälineiden turvalliseen kuljettamiseen riittävä koulutus.
- 2.2 Jos työskentelyalueella liikkuu työkone, on laadittava riittävät liikenneohjeet ja niitä on noudatettava.

- 2.3 Sijoittelua koskevat toimenpiteet on toteutettava niin, että jalan liikkuvat työntekijät eivät ole itsestään liikkuvien työvälineiden alueella.

Jos työn suorittaminen edellyttää jalan liikkuvien työntekijöiden läsnäoloa, on tarkoituksenmukaisin toimenpitein estettävä se, että he satuttavat itsensä välineisiin.

- 2.4 Työntekijöiden kuljetus koneellisesti liikkuvilla työvälineillä on sallittu vain tätä tarkoitusta varten järjestetyillä turvallisilla paikoilla. Jos siirtymisen kestäessä on tehtävä työtä, nopeus on tarvittaessa sovittava tilanteen mukaan.
- 2.5 Polttomoottorilla käyviä liikkuvia työvälineitä saa käyttää työskentelyalueella ainostaan, jos siellä voidaan taata riittävästi sellaista ilmaa, joka ei vaaranna työntekijöiden turvallisuutta ja terveyttä.

3. Kuormien nostamiseen käytettäviä työvälineitä koskevat säännökset

3.1 Yleistä

- 3.1.1 Kuormien nostamiseen käytettäviä irrotettavia tai liikkuvia työvälineitä on käytettävä siten, että työvälineen vakaus on taattu sitä kaikissa ennakoitavissa olosuhteissa käytettäessä, mukaan lukien alustan laatu.

- 3.1.2 Työntekijöiden nostaminen on sallittu vain tähän tarkoitukseen tehdyillä työvälineillä ja lisälaitteilla.

Välineitä, joita ei ole tarkoitettu työntekijöiden nostamiseen, voidaan poikkeuksellisesti käyttää tässä tarkoituksessa, jos tarkoituksenmukaiset toimenpiteet turvallisuuden takaamiseksi on toteutettu asianmukaista valvontaa koskevan kansallisen lainsäädännön ja/tai koskevien kansallisten käytäntöjen mukaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 89/391/ETY 5 artiklan soveltamista.

Työntekijöiden ollessa kuormien nostamiseen käytettävillä työvälineillä ohjaamossa on oltava jatkuva päivystys. Nostettavina olevilla työntekijöillä on oltava luotettava yhteydenpitoväline. Heidän viemiseksi turvaan on oltava valmis suunnitelma.

- 3.1.3 On toteutettava toimenpiteitä, jotta työntekijät eivät joudu olemaan riippuvien kuormien alapuolella, jollei työn moitteeton suorittaminen sitä edellytä.

Sellaisten suojaamattomien työpaikkojen kautta, joissa tavallisesti on työntekijöitä, ei saa viedä riippuvia kuormia.

Jos kuitenkin oletetaan, että työtä ei muuten voida tehdä, on määritettävä tarkoituksenmukaiset menettelyt ja niitä on sovellettava.

- 3.1.4 Nostamisen apuvälineet on valittava ottaen huomioon käsiteltävät kuormat, tarttumiskohdat, kiinnityslaitteet, ilmasto-olosuhteet sekä köysien muoto ja kokoonpano. Nostamisen apuvälineiden liittämistavat on merkittävä selvästi, jotta käyttäjä pystyy selvittämään niiden ominaisuudet, jos apuvälineitä ei ole käytön jälkeen irrotettu.

- 3.1.5 Nostamisen apuvälineet on säilytettävä siten, etteivät ne vahingoitu tai rikkoudu.

3.2 Ohjaamattomien kuormien nostamiseen käytettävät työvälineet

- 3.2.1 Jos kaksi tai useampia ohjaamattomien kuormien nostamiseen käytettävää työvälinettä asennetaan tai pystytetään työpaikalle siten, että niiden toiminta-alueet ovat päällekkäin, on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet kuormien ja/tai työvälineiden osien välisten törmäysten välttämiseksi.

- 3.2.2 Ohjaamattomien kuormien nostamiseen käytettävän työvälineen käytön aikana on toteutettava toimenpiteet sen kallistumisen, kaatumisen ja tarvittaessa sen siirtymisen ja liukumisen estämiseksi. On tarkastettava, että nämä toimenpiteet on toteutettu oikein.

- 3.2.3 Jos ohjaamattomien kuormien nostamiseen käytettävän työvälineen käyttäjä ei voi tarkkailla kuormaa sen koko matkan ajan joko suoraan tai tarpeellista tietoa antavien lisälaitteiden avulla, on määrittävä käyttäjän kanssa yhteydessä oleva singaalien käyttäjä opastamaan häntä, ja on toteutettava järjestelytoimenpiteet työntekijät alttiiksi asettavien kuorman törmäysten välttämiseksi.

- 3.2.4 Työt on järjestettävä siten, että jos työntekijä kiinnittää tai irrottaa kuormaa käsin, se voidaan tehdä turvallisesti ja että erityisesti työn hallinta säilyy työntekijällä suoraan tai välillisesti.

- 3.2.5 Kaikki nostot on suunniteltava oikein, niitä on valvottava asianmukaisesti ja ne on toteutettava työntekijän turvallisuuden kärsimättä.

Eriyisesti, jos kuormaa on nostettava yhtä aikaa kahdella tai useammalla ohjaamattomien kuormien nostoon käytettävällä työvälineellä, nostojen koordinoimisen varmistamiseksi on luotava sovellettava menettely.

- 3.2.6 Jos ohjaamattomien kuormien nostamiseen käytettävät työvälineet eivät voi kannattaa kuormia energiansyötön osittaisen tai täydellisen keskeytyksen vuoksi, on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen estämiseksi, että työntekijät joutuvat alttiiksi tästä aiheutuville vaaroille.

Riippuvia kuormia ei saa jättää ilman valvontaa, paitsi jos pääsy vaaravyöhykkeelle on estetty ja jos kuorma on kiinnitetty ja sitä säilytetään täysin turvallisesti.

- 3.2.7 Ohjaamattomien kuormien nostamiseen käytettävien työvälineiden käyttö ulkoilnassa on lopetettava heti, kun ilmasto-olosuhteet heikkenevät siten, että toiminnan turvallisuus kärsii ja työntekijät joutuvat tämän vuoksi vaaroille alttiiksi. Työntekijöille aiheutuvien vaarojen välttämiseksi on toteutettava riittävät toimenpiteet, joiden nimenomaisena tarkoituksena on estää työvälineen kaatuminen.”
-

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

1. Komissio toimitti 14. maaliskuuta 1994 ehdotuksen neuvoston direktiiviksi, joka perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 118 a artiklaan ja jolla muutetaan työntekijöiden työssään käyttämien työvälineiden turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista annettua direktiiviä 89/655/ETY (direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toinen erityisdirektiivi).
2. Euroopan parlamentti on antanut lausuntonsa 17. helmikuuta 1995 sekä talous- ja sosiaalikomitea 23. marraskuuta 1994.

Komissio toimitti nämä lausunnot huomioon ottavan muutetun ehdotuksen 27. kesäkuuta 1995.
3. Neuvosto vahvisti perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti yhteisen kantansa 24. heinäkuuta 1995.

II. TAVOITE

Ehdotetulla direktiivillä muutetaan direktiiviä 89/655/ETY erityisesti seuraavien kohtien osalta:

- liitteen 3 kohtaan lisätään erityistyövälineisiin sovellettavat täydentävät vähimmäisvaatimukset, kuten direktiivin 89/655/ETY 9 artiklan 1 kohdassa on määrätty,
- lisätään työvälineiden käyttöä koskeva uusi liite II, jonka määräykset ovat tavoitteita, jotka jäsenvaltioiden on saavutettava 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti määrittämiensä yksityiskohtaisten sääntöjen avulla; jäsenvaltiot voivat edelleen ottaa käyttöön tiukempia määräyksiä,
- lisätään työvälineiden tarkistusta (4 a artikla) koskevat uudet määräykset ja otetaan huomioon ergonomiset näkökohdat (5 a artikla).

III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. Yleisluontoiset huomiot

Neuvosto on säilyttänyt yhteisessä kannassaan komission ehdotuksen olennaiset asiat ja ehdottanut samalla erityisesti liitteen I 3 kohdan sisällön ja uuden liitteen II luonteen ja sisällön osalta tarpeellisia muutoksia, jotta päästäisiin sovitteluratkaisuun direktiivin 89/655/ETY olennaista tiukentamista ehdottavien ja sitä vastustavien valtuuskuntien välillä.

2. Erityishuomiot

2.1 Neuvoston suurimmat muutokset komission muutettuun ehdotukseen

Neuvoston suurimmat muutokset komission muutettuun ehdotukseen koskevat seuraavia kohtia:

- a) Liite I (4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja b alakohdassa tarkoitetut vähimmäisvaatimukset)

Neuvosto täydensi liitteessä I esitettyä *alkuhuomautusta* uudella luetelmakohdalla, jonka mukaan tämän liitteen vähimmäisvaatimukset, niiltä osin kuin niitä sovelletaan jo käytössä oleviin työvälineisiin, eivät välttämättä edellytä samanlaisia toimenpiteitä kuin uusia työvälineitä koskevat keskeiset vaatimukset.

Liitteen I 3 kohdan sisällön osalta (erityistyövälineisiin sovellettavat täydentävät vähimmäisvaatimukset) neuvosto ei säilyttänyt alakohtia 3.1 (puuta ja vastaavia materiaaleja työstävät koneet — puristimet), 3.4 (rakennustelineet ja vianetsimiseen käytettävät työvälineet) ja 3.6 (paineilmapistoolit ja -porat esim. saumojen tiivistämiseen tai pinnan tasoitukseen / maalin poistoon, naulauskoneet ja sentyyppiset työvälineet), vaan piti parempana, useiden jäsenvaltioiden kokemien vaikeuksien takia, keskittyä alakohtiin 3.2 (liikkuvat työkoneet) ja 3.3 (kuormansiirtolaitteet).

Neuvosto lisäsi täsmennyksiä ja täydennyksiä kohtaan 3.2 erityisesti trukkien osalta.

- b) Liite II (4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen työvälineiden käyttöä koskevat määräykset)

Liitteen II luonteen suhteen neuvosto teki sovitteluehdotuksen liitteeseen II sisällytettäviä korkeita ja velvoittavia vähimmäisvaatimuksia ehdottavien komission ja useiden valtuuskuntien sekä toisten valtuuskuntien välillä, jotka eivät halunneet liitettä II.

Tässä sovitteluehdotuksessa neuvosto säilytti liitteen II sopien, että siihen sisältyvät määräykset ovat tavoitteita, joihin jäsenvaltioiden on pyrittävä antamalla yksityiskohtaisia sääntöjä, joista ne päättävät kuultuaan työmarkkinaosapuolia ja ottaen huomioon kansalliset lait ja/tai käytänteet; jäsenvaltiot voivat edelleen ottaa käyttöön näitä tiukempia määräyksiä.

Neuvosto mukautti *liitteen II sisällön* edellä mainittuun sovitteluratkaisuun ja erityisesti

- lyhensi kohtaa 1 (yleiset määräykset), josta säilytettiin vain alakohdat 1.2, 1.3 ja 1.4; kohta 1.1 on poistettu, koska se esitetään jo liitteessä I alakohdassa 2.6,
- lyhensi kohtaa 2 (liikkuvat työkoneet), josta säilytettiin vain alakohdat 2.1—2.5,
- valitsi yleisemmät sanamuodot kohdan 3 alakohtiin (kuormansiirtolaitteet); näistä uudelleenmuotoiluista johtuu liitteen III poistaminen,
- poisti kohdan 4 (muut työvälineet).

- c) Työvälineiden tarkistaminen (muutetun direktiivin 89/655/ETY 4 artikla)

Neuvosto säilytti muutettuina ehdotuksen 4 a artiklan 1, 2 ja 7 kohdat, mutta poisti suunniteltua tarkistusohjelmaa koskevat 3—6 kohdat, jotta voitaisiin ehkäistä liiallisten hallinnollisten kustannuksien aiheutuminen työnantajille.

Tästä johtuen poistettiin liitteet IV ja V, joissa viitataan 4 a artiklan 4 ja 5 kohtaan.

- d) Työntekijöiden koulutus [muutetun direktiivin 89/655/ETY 6 artiklan 2 kohdan toinen alakohta (uusi)]

Neuvosto muotoili uudelleen 6 artiklan 2 kohdan uuden toisen alakohdan komission 6 artiklan 2 kohtaa ja 7 artiklaa koskevan ehdotuksen perusteella.

e) Loppumääräykset (2 artikla)

Neuvosto korvasi 31 päivän joulukuuta 1996, jota ehdotettiin direktiivin täytäntöönpanopäivämääräksi, päivämäärällä kolme vuotta direktiivin antamisen jälkeen.

Neuvosto lisäsi myös tavanmukaisen määräyksen, jonka mukaan komissio antaa määräajoin Euroopan parlamentille, neuvostolle ja talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta.

2.2 Euroopan parlamentin esittämät muutokset

a) Komission ehdotukseensa sisällyttämät muutokset

Komission ehdotukseensa sisällyttämistä muutoksista neuvosto säilytti kokonaan, osittain tai sanamuotomuutoksin muutokset N:o 2, 3, 4, 10, 12/13, 14 (osa 1), 22, 23, 24, 27, 32, 38, 39 (ensimmäinen alakohta) ja 40.

Neuvosto ei säilyttänyt muutoksia N:o 7, 19, 21, 23, 29, 30, 35, 39 (toinen alakohta), 46, 47, 48, 49 ja 50. Nämä muutokset koskevat — lukuunottamatta muutosta 7 — liitteissä I, II ja IV olevia kohtia, joita neuvosto ei säilyttänyt aiemmin 2.1 kohdassa mainituista syistä.

b) Komission hylkäämät muutokset

Komission hylkäämien muutosten osalta neuvosto ei myöskään huomionnut muutoksia N:o 1, 5, 6, 11, 14 (osa 2), 15, 18, 20, 25, 28, 31, 33, 36, 41, 43 ja 45. Monet näistä muutoksista koskevat liitteiden I, II ja III kohtia, joita neuvosto ei huomionnut aiemmin 2.1 kohdassa mainituista syistä.

Neuvosto säilytti kuitenkin kokonaan, osittain tai sanamuotomuutoksin muutokset N:o 8, 9 ja 26.
